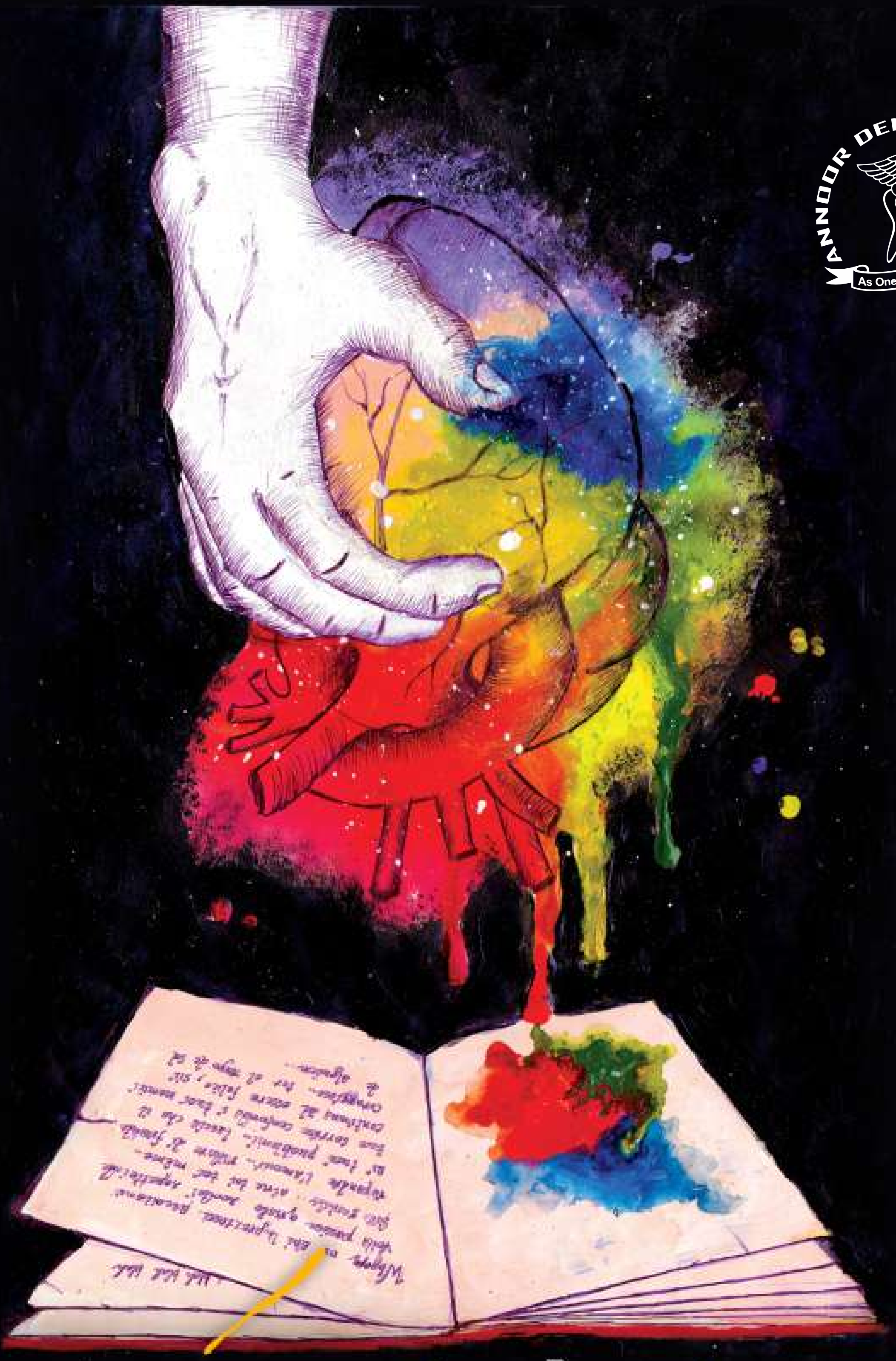

ANNOOR DENTAL COLLEGE
As One Who Serves

meraki 2020

enigma that invades...

ANNOOR DENTAL COLLEGE & HOSPITAL, MUVATTUPUZHA

ANNOOR DENTAL COLLEGE & HOSPITAL

MUVATTUPUZHA

WE ARE

22nd among the Private Dental Colleges &

30th among all the Dental Colleges

IN INDIA

Seasons Greetings

We have immense pleasure in informing you about the new milestone that ANNOOR have achieved recently.

Annoor Dental College & Hospital, Muvattupuzha has been ranked "**22nd among the Private Dental Colleges & 30th among all the Dental Colleges in India**", by the prestigious **'The Week Magazine'**, through their renowned '**The Week-Hansa Research Survey-Best Colleges 2020**'. For Annoorians this achievement is a proud honour and matter of exciting content. Needless to mention, it is because of the profound, dedicated teamwork at Annoor which made us possible to achieve this glory. For sure TEAM ANNOOR will conquer better heights in the years to come.

At this juncture we would like to personally thank each and everyone for extending their valuable support and well-wishes, which we value greatly.

With warm regards

Management, Principal, Staff & Students

ANNOOR DENTAL COLLEGE

As One Who Serves

meraki

enigma that invades...

VISION

Our vision is to impart holistic education in a conducive learning environment through excellent faculty and adequate infrastructure and resources. The institute functions as a centre of excellence for professional education, so that the graduate of institute not only excels in their chosen field but also develops ethical values and character to provide relief to all sections of the society, irrespective of caste and creed.

MISSION

To impart quality education in dentistry and to provide good health and wellbeing to all sections of society.

ANNOOR
DENTAL COLLEGE & HOSPITAL
MUVATTUPUZHA

ANNOOR ANTHEM

ജലകണങ്ങളിൽ തെളിയും വർണമായി
ഹിരണ കിരണ നയന വിസ്മയം
സൗഹൃദ സ്നേഹ സഹോദര്യത്താൽ
സുസ്ഥിരം ഈ കലാലയം
സൗഹൃദ സ്നേഹ സഹോദര്യത്താൽ
സുരക്ഷിതം സൽകലാലയം
സിരകളിലറിവിൻ ചെഞ്ചായമായ്
ഹൃദയത്തിൽ നന്മമാത്രമായ്
സത്യത്തിൻ പാതയിൽ സഞ്ചരിക്കാം
നാം വിജ്ഞാനദീപമായിടാം
ഉണരൂ .... ഉയരൂ...
ഉണരൂ, ഉയരൂ, ഉജ്വലിക്കൂ
അന്നൂരിൻ മക്കൾ നമ്മൾ (3)

In Loving Memory

OUR FOUNDERS

LATE JANAB T.M. SEETHY HAJI

LATE MRS. AMEENA SEETHY

HIGHER EDUCATION Review

Presents

Certificate of Achievement

Annoor Dental College and Hospital, Muvattupuzha

Recognized as

HIGHER EDUCATION Review

COLLEGE OF THE YEAR - 2019

Deepshikha Singh
Managing Editor

DIRECTORS

Editorial Board

CHIEF EDITOR

Safa
(2014 Batch)

Afna Nasser
(2014 Batch)

Aswani Soman
(2014 Batch)

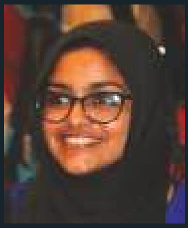

Nasweeha Nazeer
(2014 Batch)

STAFF

Dr. Hima John

Ms. Mereena Mathew

Dr. Ria Susan George

Dr. Jenny Susan Roy

Dr. Anish. N

Dr. Ashila Ghouse

ADWAYA BIJU

Editorial...

"A dream doesn't come reality through magic,
it takes sweat, determination and hard work"

Colin Powell

Yes, the dream has come true, with sincere efforts and hard work, we hereby publish our Annual college magazine "MERAKI 2020- Enigma That Invades. MERAKI as the name says "to do something with soul, creativity and love" is truly the essence of Annoor. MERAKI, a magazine after a long hiatus is a reflection of talents, creativities, emotions, adventures and co-curricular activities which relive memories made throughout the year.

We express our gratitude to our vibrant principal Dr. Giju George Baby and to our management for their support and encouragement. We thank our budding talents of Annoor family for giving life to these pages. We wish all our readers, a wonderful time with MERAKI 2020.

Thanking you all

Pic courtesy

Savad (2017 batch)

C O N T E N T S . . .

ASTHRA 2K19		10
DIRECTORS' MESSAGE		12
PRINCIPAL'S MESSAGE		14
UNION REPORT OF THE YEAR		15
Black and white shades of Annoor	Aneeta P.	17
Athidi devo bhava	Dr. Jiss George	19
HOLI		20
പതിനാറിന്റെ പറുദീസ		21
ചെകുത്താൻ	Aneeta P.C.	22
Becoming a parent	George Prakash	23
മൗനനൊമ്പരം	Mary Sandra	24
Coffee in the afternoon	Farsana T. N.	26
CELESTIA 2K19		27
Depression	Fathima Shajahan	28
Beautiful	Aiswarya Raj	29
New beginnings	Pavithra Lal	29
AGNITHRAYA 2K19		30
AKSHARAKKOOTT		31
CHRYSALIS 2K19		32
പൊക്കിൾക്കൊടിതൻ പ്രകാശം	Jaisina	34
ഒരു കഥാപാത്രത്തിന്റെ സ്മൃതി	Theertha S.S.	35
ഭ്രാന്തി	Adwaya	36
Let no one steal your dreams	Farzana Sagar	37
Loneliness	Theertha Balakrishnan P.	38
PIXWIX		39
കൂട്ട്	Aliya Nazeer	40
പോയ വഴികളിലൂടെ	Jaisina	41
Love myself	Hanan Farhath	42
At this moment life is perfect	Veena C. Babu	43
ഇരുൾ അകന്ന ജീവിതം	Aswani Soman	44
വെളിച്ചത്തിലേക്ക്	Aneena Ajith	45
ANNOOR TEAM		46
PG INDUCTION		48
ONAM		49
Life in Mars	Dr. Varsha Ushakar	50
IFTAR		52
DEEPAVALI		53
ശാന്തി	Bavitha V. Nath	54
Unveiling the slam book	Arsha Prasad	55
Yolo		56
Look who's stalking	Nadhiya Faisal	58
Batch Photos		60
ACHIEVEMENTS		62
DENTOFEST		64

asthra 2k19

CHAIRPERSON
MR. AMJAD ALI
(2014 BATCH)

VICE CHAIRPERSON
MISS FATHIMA SHAJAHAN
(2014 BATCH)

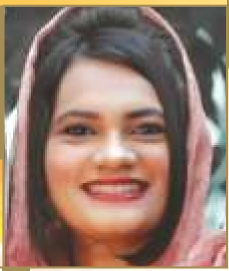

VICE CHAIRPERSON
MR. GEORGE PRAKASH
(2014 BATCH)

GENERAL SECRETARY
MISS NIMISHA DAS
(2014 BATCH)

JOINT SECRETARY
MR TONY ABY KURUVILA
(2014 BATCH)

ARTS SECRETARY
MISS ALPHA ANIL
(2014 BATCH)

UUC : PG
DR. SHIKHIL T SATHYAN
(2018 BATCH)

UUC : UG
MRS. RASEENA JAHAN
(2014 BATCH)

MAGAZINE EDITOR
MISS SAFA
(2014 BATCH)

SPORTS SECRETARY
MR. BONEY SHAJI
(2014 BATCH)

PG REPRESENTATIVE
MR. VISHNU HARI C.
(MDS 2018 BATCH)

UG REPRESENTATIVES

1ST YEAR
MISS ANEETA P.C.
(2018 BATCH)

2ND YEAR
MISS SARANGI R. VARMA
(2017 BATCH)

3RD YEAR
MISS ANSHIBA
(2016 BATCH)

4TH YEAR PART 1
MISS CHINTHU KRISHNA S.
(2015 BATCH)

4TH YEAR PART 2
MISS VEENA C. BABU
(2014 BATCH)

DIRECTORS' MESSAGE

I am glad to note that the Students Union 2019-20 of the College is bringing out a magazine titled “MERAKI”. Making of “MERAKI” is an ideal platform for Annoorians to think and pen their creative ideas. College magazine is a prospect for students to develop their reading and writing skills. Contributing to the creation of College magazine would help students to gain powerful ideas. It would improve thinking capacity. College magazine will have added educative significance. It would teach students the value of cooperation and teamwork. Students would be thrilled and excited to see their articles being published in the magazine. This would bring in high level of satisfaction and confidence. I understand that “MERAKI” would contain poems, stories, drawings etc.

I extend congratulations and heartiest wishes to the Editorial Team and to all those who have put in their best efforts to the successful release of the magazine.

Best wishes,
Adv. T.S. Rasheed,
Chairman - Administration

It gives me immense pleasure to learn that the College union 2019-20 is releasing college magazine 'Meraki 2020 - Enigma that invades'. the new magazine is aptly titled 'Meraki' as the word is used by modern Greeks to describe doing something with soul, creativity or love by putting "something of yourself" into what you are doing or creating. Contributing to the college magazine is an opportunity and outcome of your hidden talents, emotions, creativity and imagination. I appreciate the hardwork and effort put in by both faculty and students of editorial team in making of"Meraki 2020".

Congratulations and best wishes

T. S. Biniyamine
Director

DIRECTORS' MESSAGE

The true hallmark of education would be one "by which character is formed, strength of mind is increased , the intellect is expanded and by which one can stand on ones own feet"

With proud legacy of 17 years, our college has excelled in its own league among the most trusted names in dental education across the country. I believe that every Annoorian possess a core competency imbibed from this Annoor family which helps them to scale new heights and shape them to be the most competent future dentists.

Annoorian are not by accident. We are dedicated visionaries chosen by destiny with persistent tracy.

TEAM ANNOOR

PRINCIPAL'S MESSAGE

UNION REPORT OF THE YEAR

We Asthra 2K19 started our journey with "Agnithraya 2K19"- the annual sports meet. The event proved true to its motto "let the battle begin". As always it was our students and staff and sportsman spirit which made Agnithraya 2K19 a success.

The official installation of our union "Asthra 2K19" was done on April 28th along with fresher's day Celestia 2K19. The motto of our team was "Aspire, Aim, Conquer" and we always followed the motto. It boosted our energy and enthusiasm making it festive. Our principal, Dr. Giju George Baby handed over the lamp from our previous union chairman to new chairman and thus union was formally inaugurated. And we started our journey to another successful year.

Our next mission was blood donation programme organised at MCS hospital, Muvattupuzha on 1st may and we got great participation from both students and staff.

Iftar was held on 24th may 2019. The beauty of this feast was that irrespective of religion everyone fasted and dropped their fast together, it was truly a blessed evening.

"Aksharakkoott" A new fiction section in library was inaugurated on 12thJuly Friday. The section comprised of books donated by our staff and students. As part of this we have also conducted a quiz

programme. We hope our coming union would add more books and elaborate the section.

"Pixwix2k19", the photography competition held in our college with theme" my place my people" got great response. We were truly amazed to see entries that covered every nook and corners of the campus.

"A good teacher is like a candle - it consumes itself to light the way for others". They transform us from sapling to a tree, by pouring their knowledge to us. So in gratitude we had gifted our mentors a sapling each on 5th September, teacher's day.

"Sravanolsavam" our onam fest conducted on September 6th 2019 was a traditional celebration with pookalam, thiruvathira, vadamvali, uriyadi, keeping the true essence and spirit of onam.

The Alumini meet Retrace 2k19, another special day for Annoorians where we got to meet our seniors. Aluminies shared their experiences and were nostalgic about how much they missed their college, hostel and friends. Regardless of age aluminies participated in game section making it a memorable moment to cherish.

We rise by lifting others; this was another mission of Asthra 2k19. It was a two phase programme conducted for every 3 months. In phase 1 we provided cloths to Eldho Mar Baselious orphanage and in 2nd phase we donated essential items to HM orphanage

The most colourful event of the year Arts Fest captioned "YOLO 2K19" was held from 10th to 13th December 2019. The event was formerly inaugurated by Dr. Giju George Baby principal and Dr. Liza George vice principal and heads of various departments. The fest included a number of offstage and onstage events for staffs and students. The winners from each event were awarded with prizes and appreciated for their talents.

Now we wish our upcoming union 2020 a grant success, thanking you all...

Drawn by SAFA(2014 BATCH)

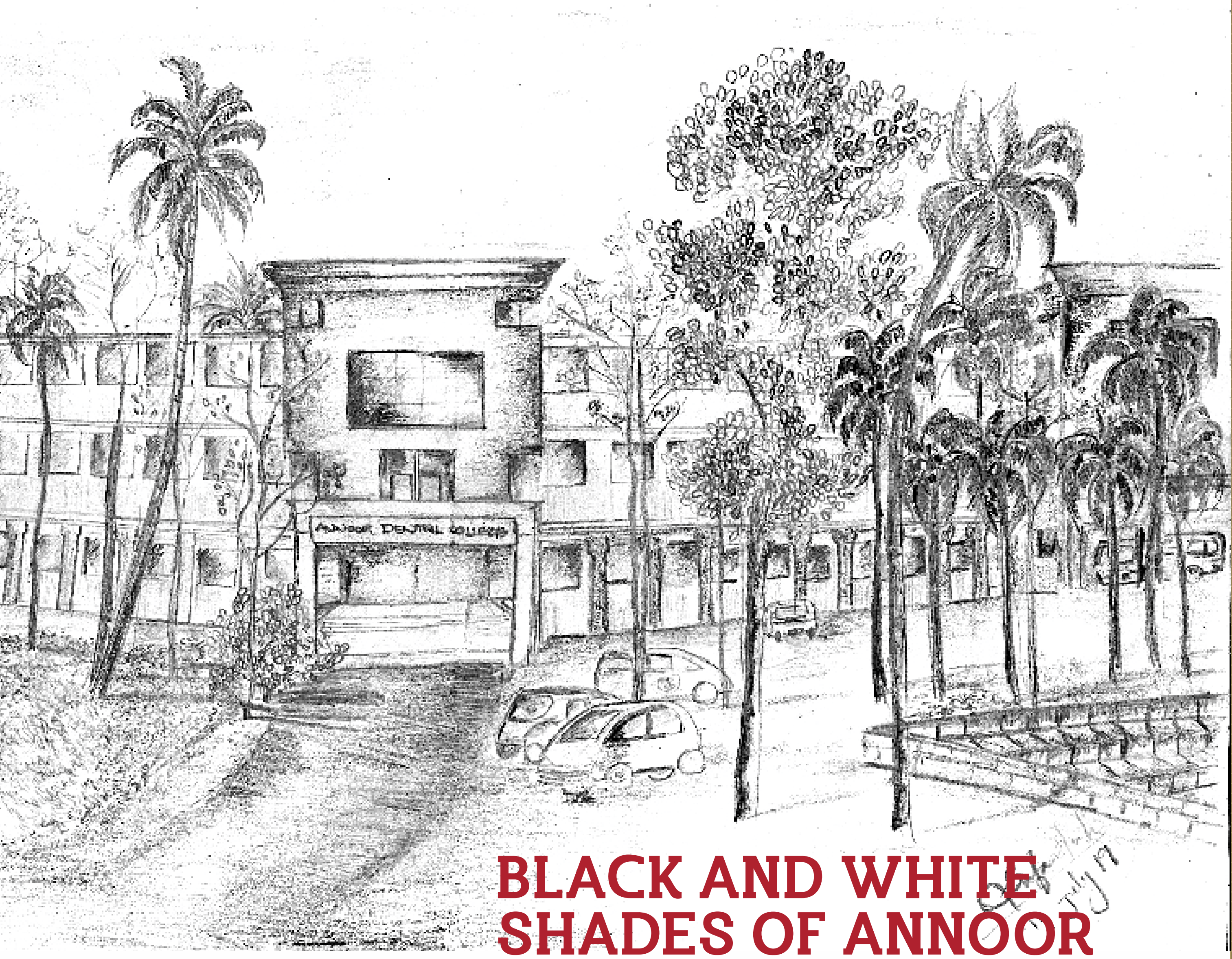

BLACK AND WHITE SHADES OF ANNOOR

Aneeta Plammoottil
(2016 BATCH)

Walking through the bush green grasses, slender and calm, I breathe the freshness of pure air, rushing all through me, as a old petal of a new beginning. Silence is golden!! Said someone, someday; but here, its true, because as I walk through the dim lit corridor, I felt the true essence of silence. Peace, peace everywhere! Annoor was in her sleeping mask!

Windows half opened, the blue curtains embracing the melody of the slow breeze that falls on it, welcoming the natures peace with a happy note. But still, all stayed dark, dark....hiding something deep rooted. All the spirits were lost over, wondering along the deep darkness.

The cold benches waited eagerly for its good old companies. To blow the lid off, are titled best friends, gossiping and blabbering all over, the silly stories and tales of mostly, their own chums! Surprisingly, there is no time for their own business; an actual kind of act seen.

Still she remained in peace...

'Music is the language of life.' It strikes our heart so deep, that the sorrows and negativity just vanishes away. High up the walnut trees are melodies that cherish our moments in to memories, a beautiful and graceful as ever. Blooming trees, kissing the nature at its beauty and pride. The caliginous rooms face the view of a misty evening; embracing the dew drops that fell on the bush green grass.

Just like the moon, you shined in times of darkness!! As the moon showed its presence; deep darkness fell all over. But Annoor shined midst of all!!

And you were just like the moon, so lonely, so full of imperfections!! But just like the moon, you shined in times of darkness!! As the moon showed its presence; deep darkness fell all over. But Annoor shined midst of all!!

The white mother is a magic for the soul and a light for the senses! As time passed by, she began to vanish, bringing up the hot ball of glowing light that lightened up the whole world at its great glory.

'Turn your face to the sun and all the shadows fall behind you.' As the quote says, so has Annoor faced the sun to get its shadow behind?

'A new day, A new beginning, A new mission to accomplish, so does Annoor fly off its strength as a TEAM. 'The chaos in the corridors begin early morning, waking up all the silent souls!

As a busy schedule is ahead, Annoorians are all set to bring out the true colours of Annoor! Running through the departments, short listing a few….

Rushing through the Black and White phase of Annoor.

" Creativity is the mother of science and the science of today is the technology of tomorrows"

Blacks and Whites, floating in solutions; and then waiting patiently to dry these precious ones! And when there ones fall off the rack on to the hot plate …. Ah! Eh!.. There begins your true task!

Moving up and down, raising the rack, trying to pull it up, truly drive you crazy!

'It's possible to fly without motors, but not without knowledge and skills'- well quoted for surgery student.

Rolling over the cotton with trembling hands, still standing upright with full confidence; but truly butterflies were flying in the stomach!!

Extract if or not it was our choice, but the quote remains the same! And so, with shivering fingers, we twisted and turned; pushing harder and harder, to bring out that bit of tooth left behind.

Mission accomplished! Heaved with pleasure. Great relief and peace manthras chanted all over, giving hopes of a better one!

'Cleanliness is next to Godliness!'

But if its your patient's first ever dental visit in his 70's!! Words will not be enough to explain the scene!! Ultra being the only choice!

'it doesn't matter how fast you run or how far you go! But the task is to bring him back to the dental chair!'

Running after the little ones and making them seated is the foremost concern. The mommy hands holding them tight, screaming with full power, the walls of Annoor saw the extremes of energy, filled with excited photons!

'No pain, No gain' a simple and elegant statement, used formally to boost the young minds, with sparkling silver wire, over those malaligned creamy white teeth.

All over the day the walls of Annoor was filled with voices, noises, blabbering and pure gossipings!! That portrayed a bunch of memories, we cherished for lifetime!

Annoor took its birth in fire!! And therefore not even the hottest sunray shall ruin its glory!! Finally at the end of the day when peace sets in Annoor, with its full grace and glory, she portrays a beautiful message to all!!

Never stop trying, never stop believing,

Never give up, coz your day will come soon!!

And so hope for it to be soon….

ATHIDI DEVO BHAVA

...and a thousand Indian views were ashamed. Where is the fault? Being old? Or being helpless? Or being poor? Or the generalized thoughts to hibernate into our own shelf?

Dr. Jiss George

Scene from a KSRTC bus stand…

KSRTC services, the so called "Anavandi" are an emotion for every Keralite. Waiting in renovated bus stands with background music is yet another feel... that was a regular journey for me and happened to step down at Kottayam KSRTC bus stand and had a long wait for a connection bus. I saw an old lady probably in her late seventies probably a tamilian. Appears to be suffering from worst morbidity of our country the poverty. She had 3 luggage bags and it was too heavy for her age to carry. She was looking at the surrounding passengers with merciful eyes in search of that helping hand which could help her with luggage. She asked 2-3 guys even for help. She was shabby..she was aged. Moreover a sufferer of poverty too.. She had only thanks to offer in return of help. My self was stuffed with hand bags and back pack. Everyone was watching like mute spectators perfectly avoiding the eye contact with her. I was in battle with my thoughts whether to step forward to give her a hand..Then what I saw really opened my Indian eyes..a Caucasian guy probably in his fourties accompanied by a white mistress who just got down from an AC low floor bus and they saw the old lady with her pleading eyes, the man just walked to the old lady and asked what help she needed. Surrounding fellow passengers were amused and certain were laughing at the scene, the old lady some how explained to the Caucasian guy. That she needs help in taking her luggage to the Tamil Nadu bus which was parking there. Without any time lag, the guy took 2 bags and his mistress 3rd one.. the mistress held the lady with other hand and accompanied her to the bus. I was ashamed... my responsibilities were ashamed... Because even, I was waiting for a second thought... and a thousand Indian views were ashamed. Where is the fault? Being old? Or being helpless? Or being poor? Or the generalized thoughts to hibernate into our own shelf? I don't know the answers..But revealed many questions, and learned a big lesson from the Caucasian couple…. I truly understood "ATHIDI DEVO BHAVA'.

holi

പതിനാറിന്റെ പറുദീസ

annoor organic farm

ചെകുത്താൻ

വെളിച്ചമേ, നീ ഒരു ഹതഭാഗ്യ,
നീയും സ്ത്രീയായി പിറന്നുവോ
ഒരോ പുലരിയും സ്ത്രീതൻ
പരിവേഷം അണിയുമ്പോൾ സൂക്ഷിക്കുക...
ഇരുളിൻ മറവിൽ കഴുകകണ്ണുകൾ
നിൻ നഗ്നത കൊത്തിചീന്താൻ
ഉറക്കമുളയ്ക്കുന്നു,
പെണ്ണായി പിറന്നതിൽ
അഭിമാനിക്കേണ്ട പകരം,
ഭയപെടുക, മകളെ
പ്രാർത്ഥിക്കുക ! നിൻ മാനത്തിനായി.
ചെകുത്താന്റെ കണ്ണുകൾ
ഇരുളിൽ പരതുന്നു,
പൊന്നുമോളേ കുതറി ഓടുക
ആ സാത്താന്റെ കൈകളിൽ നിന്നും...
കാമദാഹത്താൽ വരണ്ടുണങ്ങിയ
അവന്റെ നാവിൽ നീ
വീഞ്ഞായി മാറല്ലേ....
നീറുന്ന നെഞ്ചുമായി
വീറുന്ന വാശിയുമായി
പൊരുതുക മകളെ
നിൻ അവകാശത്തിനായി !

Aneeta P.C.
2018 Batch

BECOMING A PARENT

As I walked past the door
Saw my son on the floor
Playing with his toys so careless
Made me realize I had been so joyless

The long days at work paid fine,
But seemed as if my mind was on the line,
How fast did I forget
My childhood days I enjoyed the most

Had no dishes to wash
Had no waste to cast
Never needed to feed a hungry mouth
Nor had to clean a dirty cloth

Those days I saw my folks
Like madness wandering in the house
Trying to make ends meet
Doing things which seemed a terrific feet

Their face lit up
As they picked me up
Seemed they forgot all pain
And it seemed their suffering were never in vain

Watching him playing with his things
Made me walk straight to him
Only needed to see his face, a glance
Made my mind go in a happy trance
Now, standing in their shoes I see
What it felt like to see any happy glee
And the glee being on my boys face so enchantered
Made me realize what it felt to be a parent

George Prakash
2014 Batch

മൗനനൊമ്പരം

അന്നു ഞാൻ അഞ്ചാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുകയായിരുന്നു. ഒന്നുകൂടി പറഞ്ഞാൽ ഓലമേഞ്ഞ കെട്ടിടത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന പുളിമരത്തിന്റെ തണലേറ്റു നിൽക്കുന്ന അഞ്ച് എയിൽ. നാലുകിലോമീറ്റർ അകലെയുള്ള ഒരു കൊച്ചുഗ്രാമത്തിലാണ് ഞാനും അമ്മയും താമസിച്ചിരുന്നത്. ദേവന് അച്ഛന്റെ കണ്ണുകളാണ്, അമ്മ പറയും. ഒരു തരം കലങ്ങിയ കണ്ണുകൾ.

അതിരാവിലെ അമ്മ വിളിച്ചുണർത്തും. ഉഷസ്സ് അങ്ങു ദൂരെ ആയിട്ടുണ്ടാവുകയുള്ളു. നിലവിളക്ക് കൊളുത്തും, അതിനു മുൻപിലിരുന്ന് കുറച്ചുനേരം പഠിക്കണം. ഉറങ്ങിയാലും ഉറങ്ങിയാലും മതിവരാത്ത വൃശ്ചികം, ധനു–മകരം കാലത്താണ് ഞാനിരുന്ന് പഠിക്കുന്നതെന്നോർക്കണം. പരമൻ സാറിനെ ഓർക്കുമ്പോൾ പഠിക്കാതിരിക്കാനും കഴിയില്ല. കൊമ്പൻ മീശയും കഷണ്ടിയും വെളുത്ത ജുബ്ബായും മുണ്ടും കൈയിലൊരു മുട്ടൻ വടിയുമായി വരുന്ന മാഷിനെ കണ്ടാൽ കുട്ടികൾ മാത്രമല്ല, അദ്ധ്യാപികമാരും വിറയ്ക്കുമായിരുന്നു.

പരമൻസാറ് വന്നാലുടൻ ഒന്നുഴിഞ്ഞു നോക്കും. പിന്നെ ചൂരൽവടി ഒന്ന് രണ്ട് തവണ മേശയിൽ അടിക്കും. കസേര മേശയോട് ചേർത്തിടും. എന്നിട്ട് അതിലിരിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴേക്കും എന്റെ ഉള്ളിൽ പെരുമ്പറ കൊട്ടിത്തുടങ്ങും.

ക്ലാസ്സിന്റെ വലത്തെ അറ്റത്ത് പെൺകുട്ടികളാണ് സാധരണ. അവിടെ നിന്നാണ് ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നത്. ആദ്യം ഇരിക്കുന്നത് സുമിയാണ്. ആ കുട്ടി നന്നായി പഠിക്കും. ഞങ്ങളുടെ സ്ക്കുളിലെ ഒരു ടീച്ചറുടെ മകളാണ് സുമി. എല്ലാ പരീക്ഷകളിലും ഏറ്റവും കുടുതൽ മാർക്കുവാങ്ങുന്നതും സുമി തന്നെ. അതുകൊണ്ട് എല്ലാവരും ആ കുട്ടിയെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. സുമിയുടെ അമ്മയ്ക്ക് ഹെഡ്മാസ്റ്ററുമായി എന്തോ ബന്ധമുണ്ടെന്നും അവളുടെ അമ്മയ്ക്ക് നേരത്തെ തന്നെ ചോദ്യകടലാസുകൊടുത്തു പഠിപ്പിക്കും എന്നെക്കെയാണ് ശശിയും തോമസുമെല്ലാം പറയുന്നത്. എന്തോ എനിക്കത്ര വിശ്വാസം പോരാ.

സുമിയുടെ അടുത്തിരിക്കുന്നത് ഇന്ദുവാണ്. പഠിത്തത്തിൽ അത്രയ്ക്കൊന്നും മെച്ചമല്ലെങ്കിലും എനിക്ക് ഇന്ദുവിനെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. വശ്യമായ കണ്ണുകളും, മുതുകുമറയുന്ന തലമുടിയും, അതിൽ തിരുകിക്കയറ്റിയിരിക്കുന്ന തുളസിയിലയും ചെമ്പരത്തിയും.... ങാ അതായിരുന്നു ഇന്ദു.

അന്ന് ആദ്യം ചോദിച്ച ഉത്തരത്തിന് സുമി മണിമണി പോലെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. അടുത്ത ചോദ്യം ഇന്ദുവിനോടാണ്. എല്ലാവരും ശ്വാസമടക്കിയിരുന്നു. മൊട്ടുസൂചി നിലത്തു വീണാൽ പോലും കേൾക്കാവുന്നത്ര നിശബ്ദതയിൽ. എന്റെ ഹൃദയമിടിപ്പു പെരുമ്പറ മുഴങ്ങുന്നപോലെ ക്ലാസ്സ് മുറി മുഴുവൻ നിറഞ്ഞുനിന്നു.

ആ കുട്ടിയോട് ചോദ്യം ചോദിച്ചു കഴിഞ്ഞ മാഷ് കസേരയിൽ നിവർന്നിരുന്നു. ചൂരൽ വടി മറ്റേക്കയ്യിൽ മെല്ലെ മെല്ലെ അടിച്ചുക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഇന്ദുവിന്റെ ചുണ്ടുകൾ വിറയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ മൃദുലമായ ചുണ്ടുകളിൽ നിന്നും അക്ഷരങ്ങളൊന്നും തന്നെ അടർന്നു വീണില്ല. ഞങ്ങളുടെ ക്ലാസ്സിലെ കണ്ണുകൾ മുഴുവൻ ഇന്ദുവിന്റെ നനഞ്ഞ ആ രണ്ടു കണ്ണുകളിലേക്കു മാത്രമായിരുന്നു. എന്റെ ശാസ്താവേ.... ഈ കുട്ടിക്കെന്താ ഇന്നിങ്ങനെ? അവൾക്ക് വീട്ടിലേക്കിറങ്ങി ഓടിയാലെന്താ? എന്റെ കൊച്ചുമനസ്സിൽ സംഘട്ടനം തുടരുകയാണ്. പരമൻമാഷ് കസേരയിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റു, കരയുന്ന ഇന്ദുവിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി.

എന്റെ പല്ലുകൾ ഞെരിയുകയാണ്. കൊമ്പൻമീശക്കാരൻ, ദുഷ്ടൻ, ഭ്രാന്തൻ, ഇന്ദുവിന്റെ മൃദുലകരം നീട്ടി... ചൂരൽ ഉയർത്തി.... ഞാൻ കണ്ണുകൾ ഇറുകിയടച്ചു. മരവിച്ച രണ്ടു നിമിഷങ്ങൾ... ടപ്പ്... ടപ്പ്... ടപ്പ്...

സ്കൂളിന്റെ ഉമ്മറത്തെ പുളിമരത്തിൽ നിന്നും കടവാവലുകൾ ചിറകടിച്ച് ദൂരേയ്ക്ക് പറന്നകന്നു. ഇന്ദുവിന്റെ ഉള്ളം കൈയിൽ ചോര ചത്തുകിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ കൈയും വേദനിക്കുന്നു. ഇന്ദുവിനെ ഒന്ന് സമാധാനിപ്പിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ കുരുന്നു കൈകൾ എന്റെ കരങ്ങളിൽ കോരിയെടുത്തു ഒന്നുമ്മ കൊടുക്കാൻ മനസ്സ് കൊതിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ദുവിന് എന്നെ ഒരുപക്ഷേ അറിയാൻ മേലായിരിക്കും. ആ കുട്ടിയോട് ഒന്നു സംസാരിച്ചിട്ടുപോലുമില്ല.

ദേവാ... ന്താത്? ഉറങ്ങ്യാ... നീയ്യ്"

അമ്മ വിളിച്ചപ്പോൾ മനസ്സ് ക്ലാസ്സ്മുറിയിൽ നിന്നും മടങ്ങിവരാൻ കുറച്ചു സമയമെടുത്തു. ഇന്ന് എന്താകുമോ ആവോ സ്ഥിതി. ഇന്നത്തെ പ്രഭാതം തണുപ്പിന്റെ കൂടെ ഇന്ദുവിന്റെ അടുത്തേയ്ക്ക് പറന്നിരിക്കുന്നു. സ്കൂളിൽ ചെന്നിട്ട് നൗഷാദിനെ കാണണം. നൗഷാദിനെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ ഒന്ന് പറയണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഞാൻ അഞ്ചിൽ ചേർന്ന് രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞാണ് നൗഷാദിനെ പരിചയപ്പെട്ടത്. പാവം ആരോടും അധികം സംസാരിക്കാറില്ല. ബെല്ലടിക്കുമ്പോഴാണ് കയറി വരുക. കീറിയ ഷർട്ടും മുട്ടോളമെത്തുന്ന ഒരു കാക്കിനിക്കറും. അതെ അതായിരുന്നു വേഷം. നന്നായി പഠിക്കുമായിരുന്ന നൗഷാദുമായി സുഹൃദ് ബന്ധത്തിലായപ്പോൾ ഒരു കാര്യം മനസ്സിലായി.

നൗഷാദ് മറ്റൊരു ക്ലാസ്സിലെ കുട്ടിയുടെ കൈയിൽ നിന്നാണ് പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങുന്നത്. പിരീയഡ് കഴിയുമ്പോൾ തിരികെ ഏൽപ്പിക്കും. ഇങ്ങനെ വെളിയിൽ പോകുന്ന ഈ സൂത്രത്തിന്റെ സത്യാവസ്ഥ എനിക്കു മാത്രമേ അറിയുമായിരുന്നുള്ളൂ.

അന്നു പതിവിലും വൈകിയാണ് ഞാൻ ക്ലാസ്സിലെത്തിയത്. എനിക്ക് കരയണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. കാരണം ആ പരമൻമാഷായിരുന്നു ആദ്യ പിരിയഡ്. ഒന്നും പഠിച്ചിരുന്നില്ലല്ലോ.

എന്റെ കൈകൾ പൊട്ടി ചോരയൊലിക്കുമ്പോൾ ഇന്ദു... നീയും കരയുമോ? ഇല്ല അവൾക്കെന്നെ അറിയില്ലല്ലോ. അറിയാമെങ്കിൽ തന്നെ നൗഷാദിന്റെ സുഹൃത്തായിട്ടാണ്. കീറിപ്പറഞ്ഞ ഷർട്ടിട്ട നൗഷാദിന്റെ കൂട്ടുകാരനായിട്ട്.

ആർത്തിരമ്പിയ കടൽ ശാന്തമായി

പരമൻ മാഷ് വരികയാണ്.

ഇന്നെന്ത്യേ നൗഷാദ് എത്തിയില്ലല്ലോ? ബെല്ലടിക്കുമ്പോൾ എത്തേണ്ടതായിരുന്നല്ലോ. ഇനിവാരതിരിക്കയാണ് ഭേദം, ക്ലാസ്സ് തുടങ്ങിയിട്ട് വന്നാൽ ചൂരൽപ്പഴത്തിന്റെ സ്വാദ് അറിയിക്കൽ. അതത്ര പുതുമയുള്ള കാഴ്ചയല്ല, അതെ മാഷ് എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ ഗേറ്റിലേക്ക് നോക്കി ഇല്ല.... നൗഷാദിന്റെ പൊടിപോലുമില്ല. മാഷ് ക്ലാസ്സിൽ കയറിക്കഴിഞ്ഞു. എന്റെ കൈകൾ വേദനിക്കുന്നുണ്ടോ?.. എന്റെ കണ്ണുകൾ നനയുന്നുണ്ടോ?... ഏയ് ഇല്ല.

മാഷിന്റെ പതിവുപടികൾ തുടങ്ങി. ഉഴിഞ്ഞൊന്നു നോക്കി മേശ നേരെയാക്കി ചൂരൽവടി കൈയിലെടുത്തു. നിശബ്ദത... ശ്മാശന മൂകത.

(*) സർ... സിമന്റിട്ട നീണ്ട വരാന്തയിൽ അഞ്ച് എയുടെ മുൻപിൽ പുളിമരത്തിന്റെ തണലുള്ള അഞ്ച് എയിൽ ഈ രണ്ടക്ഷരങ്ങൾ മാത്രം മുഴങ്ങിക്കേട്ടു. എല്ലാരും നോക്കി കീറിപ്പറഞ്ഞ വേഷം

മുട്ടോളമെത്തുന്ന കാക്കിനിക്കർ...
മായാത്ത രൂപങ്ങൾ.... പരമൻ മാഷ്
വടിയുമായി കസേരയിൽ നിന്നും
എഴുന്നേറ്റു. ദിക്കുകൾ മുഴങ്ങു
മാറുച്ചത്തിൽ ചോദിച്ചു.
എവിടെയായിരുന്നെടാ ഇതുവരെ?
ഞാനിവിടെ വന്നിട്ട്
എത്രനേരമായെന്നറിയാമോ? ഒരു
പൊത്തകം കൊണ്ടാണോ വരവ്. മലയാളം
പാഠാവലി എവിടെ? നൗഷാദ് ഇല്ല എന്ന്
തലയാട്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒപ്പം ഞാനും
ഞങ്ങളുടെ ക്ലാസ്സിലെ ഓരോരുത്തരും
ചോദിച്ചു, കേട്ടില്ലേടാ?

മാഷിന്റെ കൈകൾ ആശാശത്തോളം ഉയർന്നു. മരവിച്ച രണ്ടു നിമിഷങ്ങൾ കൂടി. ടപ്പ് ക്ലാസ്സുമുറിയുടെ ഉമ്മറത്തെ പുളിമരത്തിൽ നിന്നും കടവാവലുകൾ

Mary Sandra
2019 Batch

ചിറകടിച്ചു ദൂരേയ്ക്ക് പറന്നകന്നു. നൗഷാദ് മൂത്രമൊഴിച്ചു. ഈറനണിഞ്ഞ കണ്ണുകളിൽ സഹതാപത്തിന്റെ മാറ്റൊലികൾ. പോയി കഴുകി വൃത്തിയായി വാ. കല്പന തെല്ലിട അടങ്ങിയിട്ടില്ലാത്ത വാചകം. നൗഷാദ് പുറത്തേക്ക് പോയി.

അന്ന് മാഷ് കസേരയിൽ തന്നെ ഇരുന്നതേയുള്ളൂ. ക്ലാസ്സെടുത്തില്ല, ചൂരൽ വീശിയില്ല, മുഖം കൈകൊണ്ട് പൊത്തിയിരിക്കുന്നു. പിന്നെ മുഖമുയർത്തി ആരോടെന്നില്ലാതെ ചോദിച്ചു. ആ പയ്യൻ എവിടെയുള്ളതാ? ആരും മിണ്ടിയില്ല .

പിന്നെയും ചോദിച്ചപ്പോൾ അയൽപക്കക്കാരിൽ ഒരുവൻ എന്തൊക്കെയോ വിക്കവിക്കി പറഞ്ഞു. നൗഷാദിന് ചേട്ടൻ മാത്രമേയുള്ളൂ. മീൻ വിൽപ്പനയാണ്. രാത്രിയിൽ മീൻ പിടിക്കാൻ പോകും. നൗഷാദും ചേട്ടനെ സഹായിക്കാറുണ്ട്. പട്ടിണിയാണ്, അനുജനെ ഉന്നതങ്ങളിൽ എത്തിക്കണമെന്നായിരുന്നു ചേട്ടന്റെ ആഗ്രഹം. രണ്ടു ദിവസമായി ചേട്ടന് സുഖമില്ലായിരുന്നു. പനി കച്ചവടം മുടക്കി, പട്ടിണിയിലാണ്. ഒരു നേരത്തെ ആഹാരത്തിനു വേണ്ടി അനുജൻ ആരോടോ കടം വാങ്ങി ചേട്ടന് ഭക്ഷണം എത്തിച്ചു കൊടുത്തു. നൗഷാദ് സ്കൂളിൽ വന്നപ്പോൾ വൈകിപ്പോയി. പിറ്റേന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് സ്കൂൾ അവധിയായിരുന്നു. നൗഷാദ് മരിച്ചു. തലേന്ന് മീൻപിടിക്കാൻ പോയതാണ്. വള്ളം മുങ്ങിയാണ് മരിച്ചത്. അബോധവസ്ഥയിലായിരുന്ന ചേട്ടൻ ഇതൊന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കറുത്ത ബാഡ്ജുകളിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ മൗനജാഥയായി നൗഷാദിന്റെ വീട്ടിലേക്കു നടന്നു.

പരമൻമാഷ് ഒരു കെട്ട്പുസ്തകങ്ങളുമായി സ്കൂൾ വരാന്തയിൽ കാലിടറി വീണു. മാഷിനു ചുറ്റും അഞ്ചാം ക്ലാസ്സിലെ പുസ്തകങ്ങൾ ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടന്നു. പുസ്തകത്തിന്റെ ചട്ടകളിൽ നൗഷാദ് അഞ്ച് എ എന്നെഴുതിയ പുത്തൻ പുസ്തകങ്ങൾ. എന്റെ നൗഷാദിനു പഠിക്കാനുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ. മാഷിന്റെ ചൂരൽ വടി മാത്രം കണ്ടില്ല. ഞാൻ ക്ലാസ്സുമുറിലേക്കോടി. ക്ലാസ്സിന്റെ മൂലയിൽ ഒഴിഞ്ഞു കിടന്നിരുന്ന ഒരു ബെഞ്ചിന്റെ കാലെടുത്തു പരമുമാഷിന്റെ കസേരയിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യു ആഞ്ഞടിച്ചു.

മരവിച്ച നിമിഷങ്ങൾ ടപ്പ്... ടപ്പ്... ക്ലാസ്സു മുറിയുടെ ഉമ്മറത്തെ വലിയ പുളിമരത്തിൽ നിന്നും കടവാവലുകൾ ചിറകടിച്ച് നൗഷാദിന്റെ വീട് ലക്ഷ്യമാക്കി പറന്നകന്നു.

Hannanath M. A.

COFFEE
IN THE AFTERNOON

When the lapwing flew away
And the trees stood in rain,
There did she lay,
All her joyful pain in vain.

It was only in the afternoon,
That the rain had come.
And it was only in the afternoon,
That she had come.

Her heart pulverized into ashes,
As she bid farewell to her mother.
NO - it is not to any sacred place on this earth,
But to gods residence - HEAVEN.

I was like coffee in the afternoon the
The thunderous sabotage call come.
She left us behind and would never return'

'God loves us more, dear' said she once
'It was our thought that made our emotions bounce'
Is it that He loves you more,
That he took you away from u?

Or is it that he wanted you
To be more happy there than her
If so mom, we would accept your departure,
Like having a coffee in the afternoon.

Despite all grieves and sorrows,
I just want my queen to be happy.
With her blessings for me,
And my prayers for her.
And that's all we could do!

Farsana T. N.
2019 Batch

celestia 2k19

DEPRESSION

No it's not about feeling lonely or being detached. It's about the feeling of "emptiness", it's about the void that is created, the void that gets bigger and bigger every single minute, every single second it is unnoticed

Don't try to link depression to cowardliness, it's not at all related, this can happen to anyone around you a teacher , a doctor, a student, or any "successful" persons just like physical diseases. For success is always a relative term takes different meaning and depth from person to person, assuming that all successful people to be content may not be always true.

Everyone sees things their own way; do things their own way and also experience emotions their own way. Some tolerate more, some less. So just be there for everyone because identifying such persons could be difficult. Just listening to them few minutes could be lifesaving some times

Look out every one it could be someone so dear to you, someone sitting next to you, it could be your roommate, your best friend, your sister, brother your mother, your father or your student.

Depression is a disease just like any other diseases. It needs treatment, it can be just like cancer if left unnoticed, can eat you from inside out. So drop the stigma and get yourself treatment if you thing you need one or get anyone the treatment they need for "regret won't give back you your loved ones".

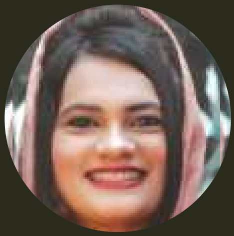

Fathima Shajahan
2014 Batch

BEAUTIFUL

Oh! Is it so beautiful,
The patter of rain
The lapping waves
The crunch of snow
The beat of your heart.

Aiswarya Raj
2017 Batch

NEW BEGINNINGS

She always held her guard up,
She never let anybody into her heart.
It was too damaged to give room for anybody
But this time it was different,
It was time to leave the past behind,
the claws of darkening period.
She gathered all her courage and picked up those
Scattered pieces of her tiny little heart and
held on with all her might.
It time to not let circumstances,
decide her life.

She was not afraid to take risk anymore,
She was no longer held up by the past,
Which stopped her from believing in herself.
The tears running down her eyes were
no longer the one of plight or anguish.
It was the rain preceding the rainbow.
The hands of the dark man started to
disappear as she finally
fought her dreams
and held out her hand to hold the
hands of her beloved...

Pavithra Lal
2019 Batch

agnithraya 2k19

aksharakkoott

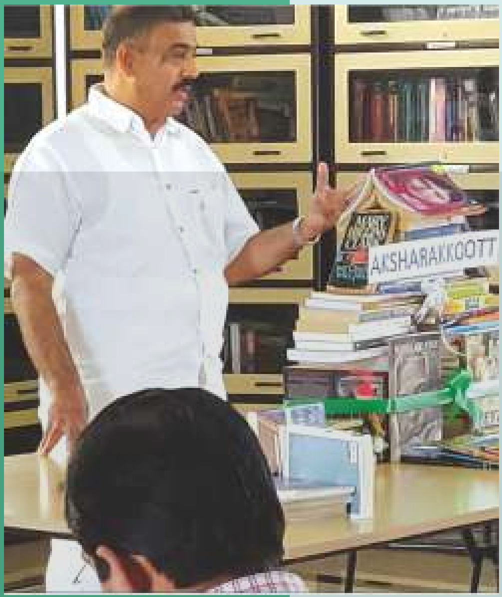

DCH

chrysalis 2k19

പൊക്കിൾക്കൊടിതൻ പ്രകാശം

ഇടുങ്ങിയ പാത താണ്ടിയെത്തിയെൻ ഭവനത്തി–
ലെന്നുമൊരു തേങ്ങലായി നിൽകുന്നെൻ അമ്മ
ഇരുട്ടിന്റെ പാതയിൽ ജീവിതവെളിച്ചമേകാനായി
അവൾ എന്നുമോരോ പരിശ്രമങ്ങളായി വന്നു.
പശിയുടെ കൂർത്തമുനകൾ സ്പർശിച്ച് വിവശരാ–
ക്കിയ ഞങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുമനസ്സിലേക്കവൾ
കൊണ്ടുവന്നു മാനവർ വലിച്ചെറിഞ്ഞയാഭോജനം.
ഇരുളിലെന്നുമൊരുതീരാകടലയായി നിറഞ്ഞ
ഞങ്ങളുടെ വ്യസനത്തിനൊരരുതിക്കായിയവൾ
പോരാടി, എന്നുമാ വിജനമാംപാതയിൽ

പ്രതാപത്തിൻവർണ്ണരത്നത്തിലെ മാനവർ
നൽകിയ ഭോജനമവൾ മാറോട് ചേർത്തിരുന്നു.
എന്നുമാസന്ധ്യയിൽ ഞങ്ങളുടെ പശിക്കൊരറു–
തിയായ് അതവൾ ഞങ്ങൾക്കായിനൽകി.
അമ്മിഞ്ഞപാലിൻ മധുരംനുണയാനാവാത്ത
സങ്കടത്താലെൻ സോദരൻ വിതുമ്പുമ്പോളും
ഒരുതുള്ളി ജലംപോലും നുകരാഞ്ഞാവാത്തയ–
വളുടെ വേദനയെന്നുമൊരു നിദ്രയായ് യവളിലൊതുങ്ങി

വിജനമായി ഉറങ്ങിയ എന്നുടെയരി–
കിലേക്കവൾ പകർന്നുതന്ന അറിവിന്റെ വെളിച്ചം
ഇന്നുഞാനറിയുന്നു ഈ ലോകത്തെ, ഈ
മാനവരെ എനിക്കവൾ പകർന്നുതന്നയറിവിലൂടെ
എന്നുമെന്നിലാസത്യം മന്ത്രിക്കുന്നു അടുക്കളച്ചൂ–
ടിൽ ഇറ്റുവീണയവളുടെ വിയർപ്പിന്
മൂക്കുത്തിയേക്കാൾ പ്രകാശമുണ്ടായിരുന്നു.
വാനോളമുയർന്നിന്നുഞാനിലോകത്ത് നീയന്നേ
കിയ വെളിച്ചത്തിൻ ശക്തിയിൽ.

ഇടുങ്ങിയപാതയിലെന്നും സഞ്ചരിച്ച
നിൻ കാൽപാദങ്ങളിലെ ഉണങ്ങാത്ത
മുറിവുകളിന്നും ഞാനോർക്കുന്നു.
ഇരുളിൽതനിച്ചായ നിന്നുടെ ആ സന്ധ്യയി–
ന്നുമെന്നിലൊരു വിങ്ങലായി നിൽക്കുമ്പോൾ
വിവസ്ത്രധാരിയായിരുന്ന നിന്നുടെ പാദ–
ങ്ങളിലെ മുറിവുകളിൽ തേരട്ടകൂട്ടം വിശ–
പ്പകറ്റിയതുമിന്നെന്നിൽ ഒരു കനലായികത്തുന്നു.
നീ നൽകിയ അറിവിനമൃതിലിന്ന് ഞാൻ
തിളങ്ങുമ്പോൾ ഹൃദയം നുറുങ്ങുന്നമ്മേ
തിരിച്ചുപകരുവാനായി കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ
നീയെനിക്കായി പകർന്നുതന്ന വെളിച്ചം.

Jaisina
2016 Batch

ഒരു കഥാപാത്രത്തിന്റെ സ്മൃതി

പുലരുന്ന സൂര്യന്റെ തേജസായിരുന്നു അവളുടെ കണ്ണുകൾക്കെന്ന് സുരഭിയുടെ അച്ഛൻ ഓർത്തു. സ്വന്തം മകളുടെ ഓർമ്മകളാണ് അയാളുടെ സഹ ചാരി. മകളെ പിച്ചിച്ചീന്തിയ കാപാലികരെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ പറ്റാത്ത നീതിപീഠത്തെ അവജ്ഞയോടെ അയാൾ ഓർത്തു. തന്റെ ചിത്രകലയെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഇഷ്ടത്തോടെ വിമർശിച്ചിരുന്നതും അവ ളായിരുന്നു. അത് ആ അച്ഛൻ ആസ്വദിച്ചിരുന്നു. ചായങ്ങളുടെ ലോകത്തേക്ക് അവളെ കൈപിടിച്ചു കൊണ്ട് വന്നത് അവൾക്ക് നാലുവയസ്സുള്ളപ്പോഴായിരു ന്നു. അവൾ വളർന്നു. യൗവനത്തിന്റെ മാധുര്യം നിറ ഞ്ഞപ്പോഴും അവളിൽ ബാല്യത്തിന്റെ ചാപല്യമായി രുന്നു കൂടുതലും.

അന്നത്തെ ആ ദിവസം അയാൾ ഇന്നും ഭയത്തോ ടുകൂടി ഓർക്കുന്നു. ചായകൂട്ടുകളുമായി അയാൾ മകളെ കാണാൻ വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ ചോര യുടെ ഗന്ധമായിരുന്നു ചുറ്റിനും. അമ്മയില്ലാത്ത തിന്റെ കുറവ് തെല്ലും അയാൾ അവളെ അറിയിച്ചി ട്ടില്ലാതെയാണ് വളർത്തിയത്. പക്ഷേ മദ്യത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ മകൾ വീട്ടിൽ തനിച്ചാണെന്നും അവ ളുടെ പ്രായം കഴുകന്മാരുടെ കണ്ണുകൾക്ക് പോലും ആസക്തിയുണ്ടാക്കുന്നതാണെന്നും അയാൾ ഓർത്തില്ല. എന്നാൽ ആ കഴുകന്മാർ അവളുടെ തന്നെ ആൺസുഹൃത്തുക്കൾ ആയിരുന്നു, സഹ പാഠികൾ. അവർ ഇത്രയും നീചമായ കണ്ണുക ളോടെ അവളെ നോക്കികാണുമെന്ന് പാവം അറി ഞ്ഞില്ല. സ്വന്തം കൂടപ്പിറപ്പിനെപോലെ അവൾ കണ്ട വർ.

മകളുടെ തണുത്തുമരവിച്ച ആ ശരീരവും അതി നുചുറ്റും തളംകെട്ടി നിൽക്കുന്ന ചോരയ്ക്കും അവളുടെ ചായക്കൂട്ടുകളിലെ ഇഷ്ടനിറമായിരു ന്നു. അലറിവിളിക്കാനുള്ള കരുത്തുപോലും മദ്യം കീഴടക്കിയിരുന്നു. കൂട്ടുകെട്ടുകൾക്കുപോലും ചോരയുടെ നിറമാണെന്നും, അത് അന്ധകാര ത്തിന്റെ നിറത്തിലേക്ക് തള്ളിവിടുമെന്നുള്ള അറിവ് വിദൂരമല്ലാതാക്കി.

അയാൾ ഇന്നും ചായക്കൂട്ടുകൾകൊണ്ട് ചിത്രം വര യ്ക്കുമ്പോൾ മകളുടെ മനസ്സാണ് കാൻവാസിൽ തെളിയുന്നത്. അപ്പോൾ അയാൾ ഓർത്തു, കൂട്ടുകെട്ടുകൾക്ക് എപ്പോഴും ചായക്കൂട്ടിലെ ഒൻപത് നിറങ്ങൾ ഒന്നിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന മഴവി ല്ലിന്റെ ദൃശ്യമനോഹാരിത ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ തന്റെ മകളെ നഷ്ടമാവില്ലാരുന്നെന്ന്. അപ്പോഴും കാർമേഘങ്ങൾ ഇരമ്പുന്ന ശബ്ദമായിരുന്നു പശ്ചാത്തലം.........!!!!

Theertha S.S.
2014 Batch

ഭ്രാന്തി

ഒറ്റയ്ക്കായിരുന്നു... ചെറുപ്പം മുതലേ. തനിച്ചാകുന്നതിനെ അങ്ങേയറ്റം ഭയന്നിരുന്ന ഒരു കാലം ഉണ്ടായിരുന്നു. ചെറിയ രീതിയിൽ ഭ്രാന്തില്ലാത്ത ആരാണുള്ളത്, എല്ലാവരും ഭ്രാന്തന്മാർ. അവർ കാണാത്തത് പലതും ഞാൻ കണ്ടു. അവർ കേൾക്കാത്തത് പലതും ഞാൻ കേട്ടു. അപ്പോൾ മുദ്ര കുത്തപ്പെട്ടു.... ഭ്രാന്തി....

ചോദിക്കാതെ ദൈവം എനിക്കായി തന്ന ഒരു അനുഗ്രഹമായിരുന്നു അത്. ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞ് മറ്റേതോ ലോകത്തേക്ക് പോയി എന്ന് പറഞ്ഞ് പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ ഒക്കെ ഇടയിൽ തന്നെ വിലസി നടക്കുന്ന ആളുകളെ കാണാനും കേൾക്കാനും.

കേൾക്കുന്ന അത്രയും രസമുള്ള കാര്യമല്ല അത് അനുഭവിക്കുന്നത്. ഒരോ തവണ കട്ടിലിനടിയിൽ നിന്ന് ആ വിളറിയ കൈകൾ എന്റെ കാലിൽ കയറി പിടിക്കാൻ വരുമ്പോഴും.... ഒരോ തവണ കണ്ണാടി നോക്കുമ്പോൾ കാണുന്ന എന്റേതല്ലാത്ത പ്രതിബിംബത്തെ നോക്കി ശ്വാസം കിട്ടാതെ നിക്കുമ്പോഴും....

ഒരോ രാത്രിയും തലവഴി മൂടിയ പുതപ്പിനടിയിൽ ഞാനല്ലാതെ മറ്റാരുടെയോ സാമീപ്യം തോന്നുമ്പോഴും.... അലറി വിളിച്ചാൽ ഓടി വരുന്നവർക്ക് ഒന്നുകൂടെ മനസ്സിൽ വിളിക്കാം.... ഭ്രാന്തി....

മണ്ണെണ്ണ വിളക്കിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഈ മുറിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ദാ പിന്നെയും ആ തോന്നൽ.... ഒറ്റയ്ക്കല്ല. ആരോ കൂടെയുണ്ട്. എനിക്ക് നേരെ കാണുന്ന ഭിത്തിയിൽ ആ കാണുന്നത് രണ്ട് നിഴലല്ലേ?... ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത, എന്നെ ഭയപ്പെടുത്താൻ കുട്ടിക്കാലം മുതൽ പിന്തുടരുന്ന ഒരാളും അല്ല അത്. പേടിയെ മറികടന്ന് എന്തോ ഒരു ചെറിയ ഇഷ്ടം ആ സാമീപ്യത്തോട് തോന്നുന്നു. ആരാണിത്... മുമ്പൊരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലെന്ന് ഇപ്പോൾ എനിക്ക് ഉറപ്പിച്ച് പറയാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇല്ല... അപരിചിതൻ അല്ല എനിക്കയാൾ.

ഭിത്തിയിൽ കണ്ട നിഴൽ പതിയെ അടുത്തേക്കു വരുന്നു. തിരിഞ്ഞ് നോക്കണം എന്നുണ്ട്. പക്ഷെ കഴിയുന്നില്ല. ഇഷ്ടമാണ് എനിക്കിയാളെ, അടുത്ത് വരട്ടെ.

ഭിത്തിയിലെ ആ നിഴൽ അതാ എന്റെ നിഴലിനെ ചേർത്ത് പിടിക്കുന്നു. എനിക്ക് തെറ്റിയിട്ടില്ല. പ്രിയമുള്ള ആരോ...

മറന്നുവെന്ന് കരുതിയ ഓർമ്മകളിലേക്ക് മനസ്സ് പാഞ്ഞു. ആരാണിത്. എന്നെ ആരും സ്നേഹിച്ചിട്ടില്ല... ഞാൻ ആരെയെങ്കിലും സ്നേഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ?... എനിക്കറിയില്ല.

ഭിത്തിയിലെ നിഴൽ എന്റെ നിഴലിനെ തലോടുന്നു.... ഓർത്തെടുത്തേ പറ്റൂ.... എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരാൾ......

ഓർമ്മകൾ ചിലതൊക്കെ ഭ്രാന്തിനുള്ള മരുന്ന് തന്ന് മരവിപ്പിച്ച മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞ് വരുന്നു. സ്ഹേിച്ചിരുന്നു ഞാനിയാളെ... ഒരുപാട്.... കാരണം ആരും പേടിക്കുന്ന എന്റെ ഭ്രാന്തിനെ അയാൾ സ്നേഹിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഞാനോർക്കുന്നു... ഈ ലോകം അർഹിച്ചിരുന്നില്ല, അദ്ദേഹത്തെ പോലെ നന്മയുള്ള മനുഷ്യനെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം എന്റെ കൈ കൊണ്ട് വേണം എന്നെനിക്ക് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. മറ്റാരും അതർഹിക്കുന്നില്ല. അഴുക്കു പിടിച്ച കൈകൾ ഉയർത്തി ഒന്നു സൂക്ഷിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ ഓർമ്മ വരുന്നു... ഞാൻ തന്നെയാണ് ഈ ലോകത്തിലെ വേദനകളിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിച്ചത്.... ശ്വാസം കിട്ടാതെ അവസാനത്തെ പിടച്ചിലിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖഭാവം... ഭയം എന്ന് മറ്റുള്ളവർ വിളിച്ചു.... ഞാൻ കണ്ടത് പ്രണയം മാത്രം....

ചുമരിലെ ആ നിഴൽ എന്റെ നിഴലിന്റെ നെറുകയിൽ ചുംബിക്കുന്നു..... ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ നിഴലിനെ തലോടിക്കൊണ്ട് ഞാൻ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.... ഇനിയും വിളിക്കു 'ഭ്രാന്തി' എന്ന്.... ഭ്രാന്തിയാണ് ഞാൻ.

Adwaya
2018 Batch

LET NO ONE STEAL YOUR DREAMS

Let no one steal your dreams
Let no one tear apart
The burning of ambition
That fires the drive inside your heart.
Let no one steal your dreams
Let no one tell you that you cant
Let no one hold you back
Let no one tell you that you wont
Set your sights and keep them fixed
Set your sights on high
Let no one steal your dreams
Your only limit is the sky
Let no one steal your dreams
Follow your heart
Follow your soul
For only when you follow them
Will you feel truly whole
Set your sights and keep them fixed
Set your sights on high
Let no one steal your dreams
Your only limit is the sky.

Farzana Sagar
2019 Batch

LONELINESS

I can see how lonely and deep feelings runs
Nothing holds me back from thoughts
Dawn till dusk sorrows piles up on mind
It scares me and seems catastrophic
Eventhough I try hard to get rid of
My destiny bring back to genesis
Characters attempt to persuade me
It avails disappointment and matters of guilt
Stuck between two shades of realities
Envies much knowing belongs to neither
People embrace me due to this fig
It feels empyreal to me
Even my love regrets me
Looks like I am a blackhole
May regret the way we end
Never regret what we had
I am afraid people spit on me
Tear like pieces of paper
Even filth had its value in world
I am a stranger with rotten grief
Eye always wanders for joy
Realisation quiver me, I'm lonely
For them I'm a soul with no purpose
Even my voice outrages delirious
Been always backstabbed by all
Still learning how to walk through thorns
Keeping my circle small and walls high
Let me walk on path of hopes.

Theertha Balakrishnan P.
2014 Batch

pixwix

കൂട്ട്

ദേവൻ ഓടുകയാണ്. പക്ഷെ പറ്റുന്നില്ല. കാലുകൾ തളർന്നു പോയപോലെ. ചിലപ്പോൾ ഉള്ള ശക്തിയെല്ലാം ഹൃദയമിടിപ്പിന്റെ ബലം കൂട്ടുന്നതുകൊണ്ടാവാം. ഇടയ്ക്ക് കണ്ണുകൾ നിറയുന്നതുപോലെ... എങ്ങനെയോ ഒരു ഓട്ടോ കിട്ടി. "പാലയ്ക്കൽ അജയന്റെ വീട്....." അറിയാം എന്ന ഭാവത്തിൽ ഓട്ടോക്കാരൻ തലയാട്ടി.

തന്റെ ധൃതിയെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കിയപോലെ അയാൾ വേഗത്തിൽ ഓട്ടോ പായിച്ചു. അതിനേക്കാൾ വേഗത്തിൽ തന്റെ മനസ്സിൽ അജയനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകളായിരുന്നു. എന്നാണ് ഈ സൗഹൃദം തുടങ്ങിയതെന്നറിയില്ല, പക്ഷെ അതിനൊരിക്കലും ഒരു അന്ത്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവന്റെ കൂടെ ചിലവഴിച്ച നാളുകൾ എണ്ണമറ്റതാണ്. സ്വന്തം മാതാപിതാക്കളോടൊപ്പം പോലും ഇത്രയും നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. തന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്നതുപോലെ ദേവനു തോന്നി.

സ്കൂൾ-കോളേജ് കാലഘട്ടങ്ങളിലായിരുന്നു തങ്ങളുടെ സൗഹൃദത്തിന് നിറം കൂടുതൽ. അജയനോടൊപ്പമുള്ള ഓരോ നിമിഷവും രസകരമായിരുന്നു. അവൻ മിടുക്കനായിരുന്നു. തന്നേക്കാൾ പഠനത്തിലായാലും കലാകായികമത്സരങ്ങളിലായാലും അവൻ കൈനിറയെ സമ്മാനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കൂട്ടുമായിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ കുസൃതിയും. അവനു ഞാനും കൂടി എത്ര എത്ര പറമ്പുകളും തോടുകളും മേടുകളും കയറിയിറങ്ങുമായിരുന്നു. ചാമ്പക്കയും, പേരക്കയും, മാങ്ങയും, ഞാവൽപഴവും, അത്തിപ്പഴവും.... അങ്ങനെ പാത്തും പതുങ്ങിയും ഞങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയിക്കഴിച്ച പഴങ്ങൾക്ക് എണ്ണമില്ലായിരുന്നു.

ഒരുദിവസം പുഴയിൽ ഒരുമിച്ച് കുളിക്കാൻ പോഴപ്പോഴാണ് അത് സംഭവിച്ചത്. തന്നേക്കാൾ നന്നായി നീന്താൻ അറിയാമായിരുന്നിട്ടും അവൻ മുങ്ങിപ്പോയി. എന്താണെന്നോ എങ്ങനെയാണെന്നോ മനസ്സിലായില്ല. എങ്ങനെയൊക്കെയോ ഞാൻ അവനെ പിടിച്ചു കയറ്റി. അവന്റെ മുഖം വിളറിവെളുത്തിരുന്നു.

സമാധാനിപ്പിക്കാനെന്നവണ്ണം ഞാൻ "പേടിക്കേണ്ടാ, ഞാനെന്നും നിന്റെ കൂടെയുണ്ടാവും" പക്ഷെ ചെറുപുഞ്ചിരിയോടെ അവൻ നൽകിയ മറുപടി തന്റെ നെഞ്ചിൽ ഇടിത്തീ വീണ പോലെയുള്ള പ്രഹരമുണ്ടാക്കി. "ഇന്ന് നീ എന്നെ രക്ഷിച്ചു, ഇനിയും നീ എന്നെ രക്ഷിക്കുമെന്ന് എനിക്കറിയാം പക്ഷെ.... ഒരു ദിവസം.... ആ ഒരു ദിവസം നിനക്കെന്നെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലെടോ." ഞാൻ പെട്ടെന്ന് അവന്റെ വായ പൊത്തി രൂക്ഷത്തോടെ നോക്കി പക്ഷെ ഇന്ന്.... ദേവന്റെ ഹൃദയം വിങ്ങിപ്പൊട്ടുകയാണ്.

"ചേട്ടാ വീടെത്തി.." ഓട്ടോക്കാരന്റെ ശബ്ദം കേട്ട് ദേവൻ ഞെട്ടിയുണർന്നു. അതെ, അജയന്റെ വീടെത്തിയിരിക്കുന്നു. മുറ്റത്തു നിറയെ ആളുകളുണ്ട്. ദേവൻ ധൃതിയിൽ ഓട്ടോക്കാരനു പൈസകൊടുത്ത് തിരിഞ്ഞതും അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന കരച്ചിലുകൾ നിലവിളികളായി മാറി.

ദേവൻ ഓടി ആൾക്കൂട്ടത്തിലേക്കു കയറി. പക്ഷെ ദേവൻ കണ്ടകാഴ്ച്ച അവനു സഹിക്കാവുന്നതിലുമപ്പുറമായിരുന്നു. നിറകണ്ണുകളോടെ മകൻ അച്ഛന്റെ ചിതയ്ക്കു തീകൊടുക്കുന്നു. ആളിപ്പടർന്ന തീ പക്ഷെ പൊള്ളിച്ചത് തന്റെ ശരീരത്തെയാണെന്ന് ദേവനു തോന്നി.

അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു, ധാരധാരയായി കണ്ണുനീർ ഒഴുകുകയാണ്.... അവന്റെ തൊണ്ടവറ്റുന്നതുപോലെ.... കൈകാലുകൾ തളരുന്നതുപോലെ.... അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ ഇരുട്ടുകയറുന്നതുപോലെ അവനു തോന്നി....

ദേവന്റെ ആത്മാവ് അവനോട് മൊഴിഞ്ഞു, "അവനു കൂട്ടായി നീയെന്നും ഉണ്ടാവും..."

Aliya Nazeer
2019 Batch

പോയ വഴികളിലൂടെ

ഈ വഴിലിത്തിരി നേരം
ഞാനൊന്നിരിക്കട്ടെ !
മാറുന്ന കാഴ്ചകൾക്കു കാലമെന്നു പേരിട്ടു
ഞാനെന്റെ ജീവിതവ്യഥകളീ –
സരണിയിലിറക്കട്ടെ.
പൂക്കാൻ കൊതിച്ചൊരു
ബാല്യവും; നിറകൗമാരം
തളിരിട്ട പച്ചപ്പുതുവയൽ പോൽ !
ചിന്നിച്ചിതറിയെത്തിയ മഴ –
ത്തുള്ളികളിലുപ്പു പതിപ്പിച്ച
യൗവനമീ പാതകളിൽ
ചേർത്തിനിയുമടങ്ങാത്ത
പ്രണയവസന്തത്തിനായി
ഞാൻ കാതോർത്തു കാത്തിരിക്കട്ടെ.

Jaisina
2016 Batch

LOVE MYSELF

Loving myself might be harder
Than loving someone else
The standards I made are stricter for myself
The thick tree rings in your life
It's part of you,
Our lives are long,
Trust yourself when in a maze
As winter passes, spring always comes.
The me of yesterday, the me of today,
the me of tomorrow.
With no exceptions, it's all me
I'm looking for myself again
Yes, I have that beauty
I'm on the path to loving myself
I'm walking for myself
The happiness I need, l will find myself
I'm not afraid because it's me
I have reasons, I should love myself

Hanan Farhath
2017 Batch

AT THIS MOMENT LIFE IS PERFECT

The world is running down
Time is running out
And there is predators and prey
You were either running or hunting .
In a world where dollars and bills matters
Social media is ruling or ruining
And money owns the greatest possession
Where nobody discusses about failures
I ask you dear world
Wake up slowly, listen to the bird chirping
Gently smile, Thank your life
See the million colors' of sunrise
Lets run along with the wind
Lets forget everything everything that is
And just be there as nothing
Let us situate ourselves in places
Where we are at peace
Where humanity, solidarity,
compassion matters
Oh world!! Lets pause for a moment
And smile at each other
Embrace the flaws and grace
Don't just be a part of a crowd
See this life with a different eye
Celebrate this express yourself
Yes. you will be judged
But you will be celebrated too
You keep running on the track
Go for it. You may fail
Fall down and stand up again
Till we see you at the finish line.

VEENA C. BABU
2014 Batch

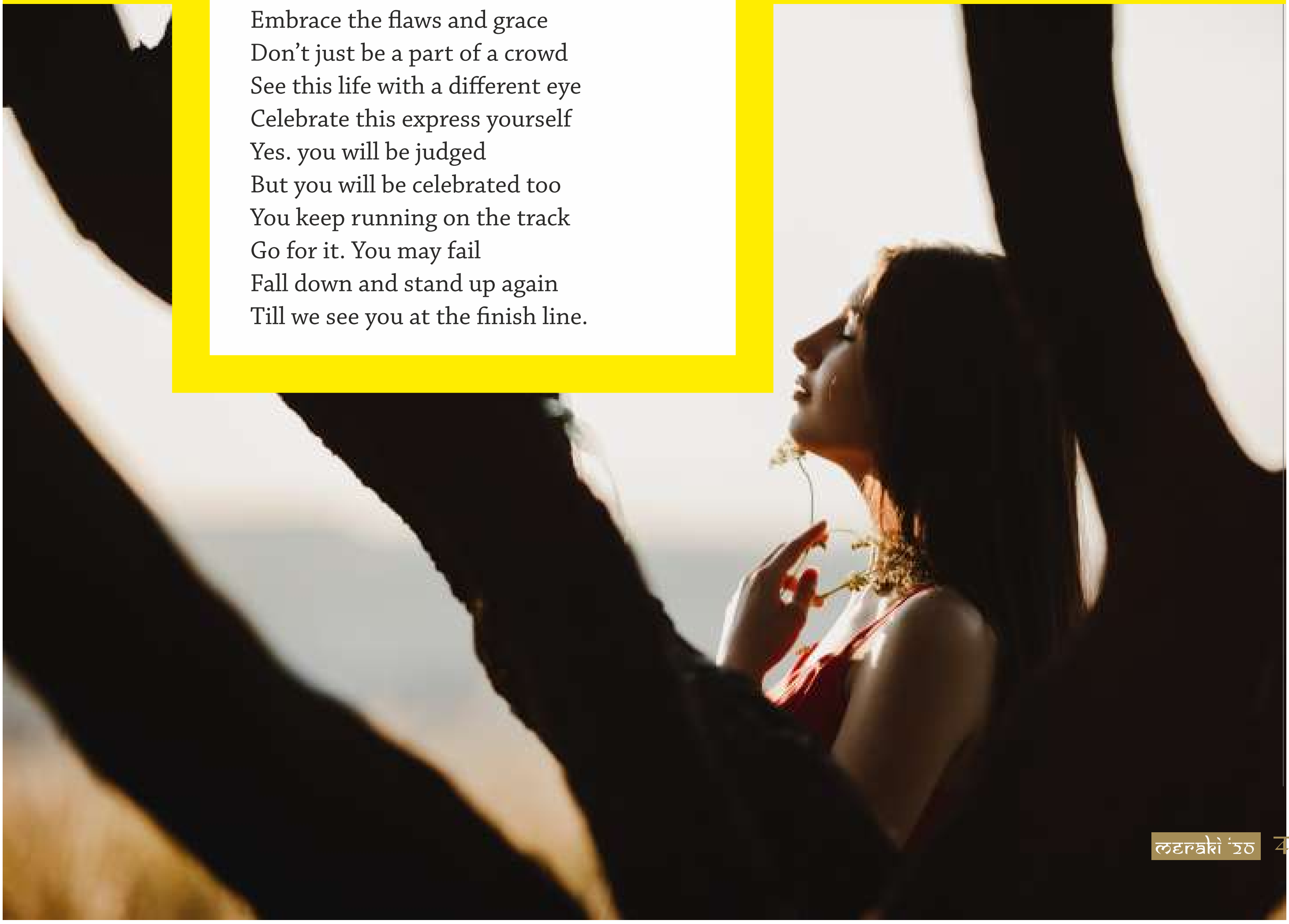

ഇരുൾ അകന്ന ജീവിതം

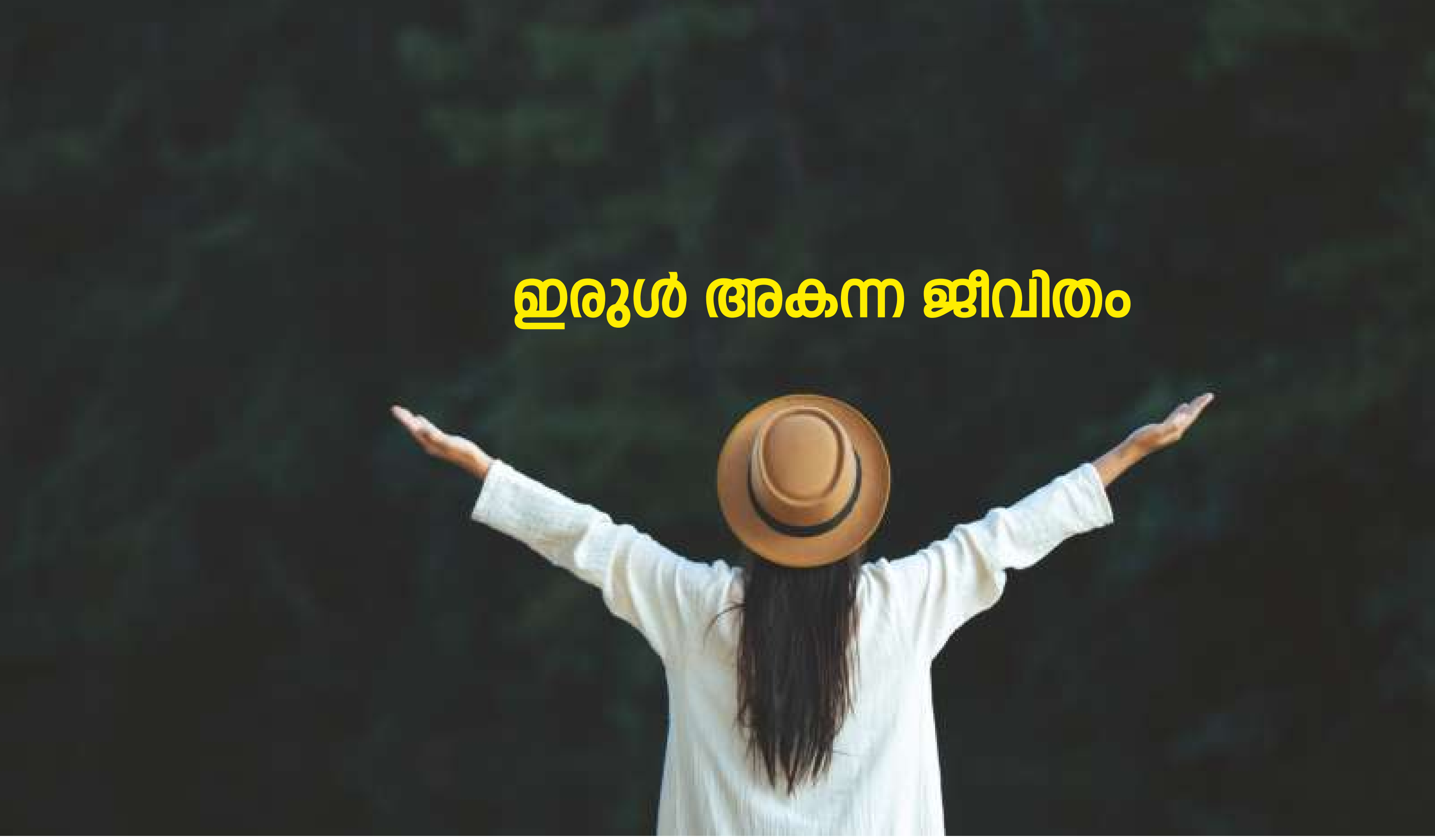

Aswani Soman
2014 Batch

ഹൃദയം പിളർക്കുന്ന വേദനയായിരുന്നു
അന്നെൻ അമ്മയ്ക്ക്.
പിഞ്ചൂവിരലുകൾ മണ്ണിൽ പതിഞ്ഞനാൾ
ഇരുട്ടിൽ നിന്നും ആദ്യമായി
സൂര്യവെളിച്ചം ഏറ്റൂ ഞാൻ
കരുതിയില്ല എന്നെ ക്കാത്തിരുന്നത്
എന്നെ തന്നെ കീറിമുറിക്കുമെന്ന്

കാൽ വളരുന്നതും മുടി വളരുന്നതും
കാതോർത്തിരുന്നൊരെൻ
അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും ഭയമായിരുന്നു.
നിശയുടെ കരിനിഴൽ എന്നിൽ പതിക്കും
മുന്നേ, എന്നെ ഒളിപ്പിച്ചുവെക്കാൻ
തിടുക്കം കൂട്ടുമായിരുന്നു.

നിർഭാഗ്യമെന്നു പറയുന്നതുപോലെ
എല്ലാം അവസാനിച്ചതും
ഞാൻ ഇല്ലാതെ ആയതും ആ
കരിപിടിച്ച ഇരുട്ടിലായിരുന്നു.

കൈകളിൽ കണ്ണീരും...
കുത്തഴിഞ്ഞ ജീവിതവുമായി
അത്രയധികം ഓടിയിട്ടും
എന്നും ആക്രമിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു...
പേടിയായിരുന്നു ഇരുട്ടിനെ....
എന്നും....

ഭ്രാന്തമായി ഓടിയിട്ടും ഒരിക്കലും
പിടിവിടാതെ എന്നെ കാർന്നു
തിന്നുന്ന കൈകളിലേക്ക് വീണ്ടും വീണ്ടും
തെന്നിവീഴുമ്പോഴും ഒരു തരി വെളിച്ചത്തിനായി
കൊതിച്ച മനസ്സും.... മാത്രമായി.

നിറഞ്ഞൊഴുകിയ സ്വപ്നങ്ങളും
പറന്നൊഴുകിയ സത്യങ്ങളും...
ആ സ്വപ്നങ്ങളിലേക്ക് കൈകോർക്കാൻ
കഴിയാതെ.... കിതച്ചോടിയ നാളുകളും

എന്നാണ് ഒരു നേരിയ വെട്ടമെങ്കിലും
എനിക്ക് വേണ്ടി തുറക്കാത്തത്...

ജീവിതവെട്ടം എനിക്കായി കാത്തുവെച്ചത്
കൈ എത്തിപിടിക്കാൻ ഓടുകയായിരുന്നു...
ഇരുണ്ട ഇടനാഴികകളിൽ
തനിച്ചോടിയ ഞാൻ എന്നും കരയുകയായിരു
ന്നു.

പേടിച്ചരണ്ട നാളുകൾ കഴിഞ്ഞു
ഇനിയെങ്കിലും ജീവിക്കണം.
എന്റെ ജീവിതവെട്ടം ഞാൻ തന്നെ തേടണം.....
വെളിച്ചത്തിലേക്കായ് കുതിക്കണം....

വെളിച്ചത്തിലേക്ക്

കൈ എത്തിക്കുന്ന കരങ്ങളെ
പിന്നിലേക്കു വലിക്കുമ്പോൾ
അവയെ തട്ടിമാറ്റി വെളിച്ചമാകുന്ന
ആകാശത്തെ ചൂണ്ടികാട്ടാൻ കഴിയണം.

ഇന്നൊരു സത്യമറിയുന്നു ഞാൻ...
എന്നെപ്പോലെ ആയിരങ്ങൾ...
പതിനായിരങ്ങൾ....
എല്ലാവരുടെയും വെളിച്ചമാകണം.
ഇരുട്ടിനെ തകർത്ത് എങ്ങും
വെളിച്ചം വിതറണം....

സുന്ദരസ്വപ്നങ്ങളും വർണ്ണമയമായ നാളുകളും
കൊതിക്കുന്ന പെൺമണികൾ
അവരിലേക്കെത്തുന്ന സൂര്യവെളിച്ചമാകണം
ഒരിക്കലും അസ്തമിക്കാത്ത
സൂര്യ ഒളി.....

കടുത്തരോക്ഷത്തിൽ നിന്നും
ഉടലെടുത്ത അഗ്നിജ്വാലകളേക്കാൾ
ഭയാനമായത്...
അതാവണം നീയെന്ന വെളിച്ചം.

രാവും പകലും നിനക്കൊരുപോലെയാകണം
എന്നും നിന്റെ മുന്നിൽ വെളിച്ചത്തിന്റെ
പടച്ചട്ട വിരിക്കണം.

സ്നേഹത്തിന്റെ ഭദ്രതയും
സംരക്ഷണത്തിന്റെ കെട്ടുറപ്പും,
നിന്നിലേക്കരുളിയ വെളിച്ചത്തിൽ
നിലനിൽക്കും...

അതിനായി കാത്തിരുന്ന മാനവസംഘവും
നീയെന്ന പെണ്ണിന്റെ സുരക്ഷയും നിന്നിൽ
തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ....

നിന്റെ ഈ സ്നേഹവെളിച്ചം....
ജീവിതവെട്ടം...
എങ്ങും പടരട്ടെ...

വെളിച്ചത്തിലേക്ക്....
എന്നും എപ്പോഴും...
എല്ലാ ആ ദിവ്യ വെളിച്ചത്തിൽ
ഒരിക്കൽ ലയിക്കും....
വെളിച്ചത്തിലേക്ക്....
വെളിച്ചത്തിലേക്ക്....

അനുദിന തീക്ഷണ കലാലയയാത്രയിൽ
അന്ധകാരത്തിരി പൊൻപൂവണിയവെ
അടിമത്വത്തിൻ ജാതിതീക്കനൽക്കരികൾ
നിറമാർന്നണയുന്നത് കീഴാളവർണ്ണവിവർത്തനങ്ങൾ.

മാതാണുവിൽനിന്നും പിതാംശത്തിൽനിന്നും
കലവാർന്നവിടം പിറവിയെടുത്ത വർണ്ണാനുഭീഷ്മം
പറയപുലരി വേർത്തിരിച്ചടർത്തിയ
കറുപ്പിൻ ചുവൽച്ചേച്ച് വിറകൊള്ളിയമരുന്നു.

നെടുവീർപ്പോടാണയും കാലായുഗങ്ങളിൽ
ഇരുളാൽ മറഞ്ഞ കറുത്തവർണ്ണകളഭ()
മധുരനാമ്പുയരും കുയിൽനാദം നിവർണ്ണം
യൗവ്വനകനകധാത്രിയണയും പ്രിയം നിവർണ്ണം

ചൂടുമെത്ത തൽപരങ്ങളിൽ നിറപൂണ്ട
കരണാവര മർത്ത്യത്തിൽ ചെഞ്ചോരയോണയും
കരിനീലമലയാളധാത്രി പൂണ്ടനിവർണ്ണം
അനിവാര്യമാ വിളങ്ങലിച്ച പുതുഞ്ഞരമ്പിൻ –
വർണ്ണതീവ്രതയിൽ പൂകി.

അവർണ്ണതലം നീർത്തി കറുത്തവേകവർണ്ണത്തെ
നിഴൽപോലെ തുടരും കനികൾ വർണ്ണം.
ചണ്ഡാളവംശത്തിൻ മാംസാശ്രൂ നീട്ടുന്ന –
കരിപൂക്കൾതൻ തുമ്പുകൾ വർണ്ണമേ....

അലയുന്ന വെളിച്ചത്തിൽ തിരിതാണ
സന്ധ്യതൻ പുതുതുളസിതിര
മധുവായി വരിക നീ
കരിപുരളാ തൊലിനിറത്തിൽ
വിങ്ങലിൽ പൊള്ളിൽ ശ്യാമവർണ്ണത്തിൻ വെൺ –
പുലരിയിലേക്ക് നിറമാർന്ന വെളിച്ചത്തിലേക്ക്.

Aneena Ajith
2018 Batch

annoor team

pg induction

onam

LIFE IN MARS

In my childhood I remember my grandmother telling me stories about how her mother used to live on another planet and how there was a beautiful sky and oceans there on earth. I always found those stories fascinating and almost out of the world because life in Mars is nothing like that.

It's been a 100 years since we humans have shifted to Mars. It was an award winning discovery when a great scientist discovered that life would be sustained in Mars. Life on earth was being difficult with all the pollution, earthquakes, climatic changes and all; or so the history textbook says.

Only some poor humans got left behind on earth with another team of scientist trying to find a way making earth habitable. My name is Lyra and I am one among those poor souls, who's been given the task to visit that ruined planet ones called earth and test if the atmosphere is salvageable.

The climate in Mars is always hot, as it is close to sun the water source are so scarce that there are strict laws governing water usage. There are building, huge ones but most of them underground. The night lives are always teaming. Whatever it may be Mars is home, where we all were born and brought up. All of us from childhood have been taught to respect our planet and to do everything to protect and nurture it. Tale of earth is like a fairytale, known to everyone, with a moral how things would go wrong if we don't respect and protect our planet.

As I said even though I love mars with my whole heart I always wanted to visit earth. Its been a

childhood dream of mine to see what fuss is all about. So when it was my turn to choose a planet protection project (which is mandatory for inmates of the planet) I decided to put in my name for the volunteers earth probe programme which brings us back to the present.

It is like a field trip these days, Inter planetary travel is very expensive, but since this one is for an environmental protection programme, there are sponsors giving up. We have been grouped into a team of 20 including our team leaders who has prior experience and has been jabbing about how we kids are all enthusiastic when we all should fill the melancholy of a dying planet or something of that matter. Mood killer, that's what he is, its not a chance we get to visit the earth every day Is it so? I am so excited literally am going to burst. So finally the wait is over, we are all been requested to wear our biohazard suits. Wow!!! They are bulky then the doors opened.

Well what happened next was not at all like my dreams. The planet we have landed; well surely this cannot be earth. There were dark sky, all barren land, where the greenery that was so lush that our heart should be overwhelmed like my Granny said. There were broken buildings everywhere. The water which was supposed to be blue was dark black it was sluggish. There was no teaming wild life, no life at all for that matter. It was truly disappointing. Really I have seen pictures in my books this was not what earth was supposed to look like we have definitely made some mistakes.

I questioned this, I have learned all my life how earth was neglected because of the actions of single species "homo sapiens" but still I respected it more than Mars, with all the atmosphere and water and all its truly unsalvageable. It is really like stepping into a terrifying nightmare. Can't they do something, would it the humans who lived here see where they were going with their actions. It is frightening that my ancestors were such human's who could destroy something so beautiful and precious. They had to realize what was happening around them and had to be stopped and yet earth is unsalvageable. Determination bubbled inside me I am going to make sure that Mars has to never ever suffer the same. Atleast one generation have some duty towards planet and not to let it rot like earth. I wish my ancestors had at least one millionth of love we have for earth. Ignorance can be disastrous, I have seen that with my own eyes.

Dr. Varsha Ushakar
Postgraduate student
Dept of Periodontics

iftar

deepavali

ശാന്തി

ഒരു തിരിനാളമായ് ഉരുകുമെൻ
ജീവന്റെ ഓർമകൾ പേറുന്നു
മൺപാതകൾ......
മണ്ണിന്റെ മണവും മനുഷ്യന്റെ
മണവും ഇടതൂർന്നു നിന്നൊരാ
നടപ്പാതകൾ......
അലറിക്കരഞ്ഞതും ആൾത്താര
ദീപമായ് ഉരുകിത്തീർന്നതും
മർത്യാ നിൻ കൈകളാൽ
സ്വപ്നങ്ങളും വർണമോഹങ്ങളും
സ്വർഗവാതിൽ കടന്നങ്ങുയർന്നു പൊങ്ങി...
പറക്കുവാൻ മോഹിച്ച പാദങ്ങളോ
പിരികയറുകളാലാകെ വരിഞ്ഞുകെട്ടി
വിതുമ്പാനും വിളറിവെളുക്കാനും
വെള്ളത്തുണിക്കെട്ടിനുള്ളിലായ് ഒതുക്കി വച്ചു.
കപടസ്നേഹവും കാമത്തിൻ വെറികളും
കറുത്തബലിക്കാക്കയായ് പറന്നുപൊങ്ങി
ജീവനും ഓജസ്സും ഊറ്റിയെടുത്തു നീ
ജീവച്ഛവമായി വലിച്ചെറിഞ്ഞു
എന്നിലെ ഞാനും നിന്നിലെ നീയും
ഒരമ്മതൻ അംശമെന്ന് വിസ്മരിച്ചു
താങ്ങായ് തണലായ് തഴുകേണ്ടവർ
കൈക്കുമ്പിൾ ചാരമായ് ഒഴുക്കിവിട്ടു
എൻ കണ്ണീരിൻ ഉപ്പും
എൻ ഓർമതൻ വിഴുപ്പും
ഓളങ്ങളായ് തീരത്തടിച്ചു വിട്ടു
ആർത്തലച്ചെൻ നാദമാവാഹിച്ചാ –
കാറ്റും ആ കിളിവാതിൽ കടന്നുപോയി
മണ്ണിന്റെ മാറിലായ്
മരച്ചു കിടന്നൊരെൻ
മണവും മണ്ണിൽ അലിഞ്ഞുപോയ്
ഒരു ജ്വാല മാത്രമായെന്നെ
ആവാഹിച്ച ച്ചോരണിയും
കെട്ടങ്ങണഞ്ഞുപോയി
ഈ മണ്ണും മാരിയും ഓളങ്ങളും
കൊടുങ്കാറ്റും കടലും കനൽജ്വാലയും
ഒരു നാൾവരും നിന്നെയും ആവാഹിക്കാൻ.
നിയമവും നീതിയും നിർണയിക്കാൻ
നീറുമെന്നോർമക്ക് ശാന്തിയേകാൻ
നീറുമെൻനോവിന് മോക്ഷമേകാൻ.

Bavitha V. Nath
2016 Batch

UNVEILING THE SLAM BOOK

I rummaged through the bookshelf for my slam book.
It was embraced with dust &webs...
I opened the front page and it read
"FRIENDS FOR LIFE"
A long lost friend of mine wrote it down,
Whom I faintly remember.
I walked down the memory lane &
Pondered with a thoughtful smile
Over my childhood memories..
For I never thought I'd be uprooted from
Where I actually belong
The fragrance from the slam book sheets
Brought the same aroma of my classroom
It took me a while to realize,
My slam was 6 years old...
With moist eyes, I turned the pages one – by-one,
Recollecting every faint memory of my schooling,
The faces of each friend of mine, the streets,
The aura, the ambience..
I wish I had a time machine to go backs
To those golden days!!!
Because here my heart says "I belong there".

Arsha Prasad
2017 Batch

thra 2K19

2K19

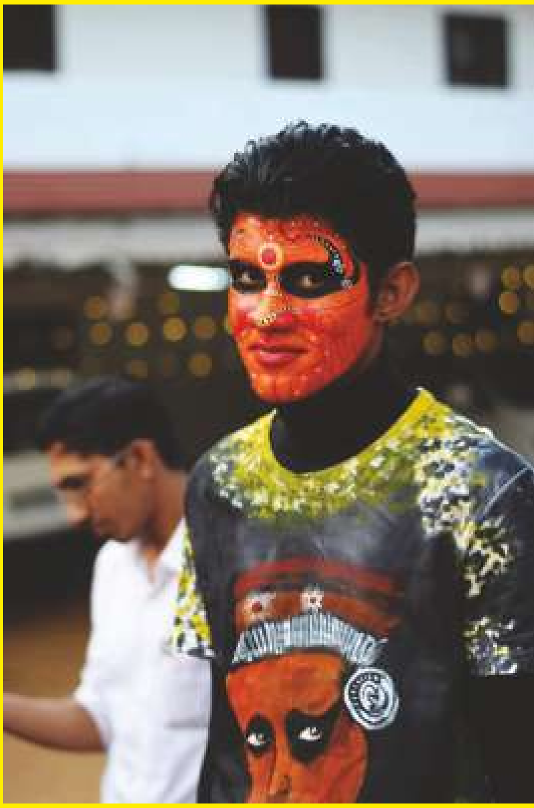

Presented by
YOLO

yolo

The murder of S.Swathy, a young employer of Infosys Chennai has shown a harsh light on a public safety in the city. Though the Chennai police did extremely well in nabbing the culprit, the administration must engage to restore the confidence of the people. In order fight against all such crimes.

Off late, a lot of tragic incidence highlights the countless and brutal crimes against women. It is pity to know that women are treated so brutally, so mercilessly than one could ever imagine. Now the question is why are the women targeted the most? Aren't they humans just like us? Don't they too have their own dreams and desires to accomplish?

Swathy is not only the one who was stalked, raped and killed, there are many such women all over the world. Stalking is something which should not be ignored. It is an offence to follow a woman and contact her, to foster personal interaction repeatedly despite a clear indication of her disinterest or monitor her use of the internet or any other forms of electronic communication. But most of all, for women to say 'no' there needs to be strong awareness. Media has the power to do more rather than write about such incidence as space fillers. How much better would India be if the public is better informed and better equipped to fight such injustice.

The rapid surge of crimes against women reflects defects in general value systems in the minds of individuals who fail to see the injustice of their acts. India has fallen short of respect for women since the immemorial women have often been outcast and their respect and honour have not been priced enough.

Male aggression is frequently the ''manliness of man". Rightfully so, if the manliness is used for safeguarding the honour of women. It is worthy or if the same is used to take that away, then it is a crime.

''childhood is the period of building virtues as well as flaws" it's not uncommon to see a husband talk rudely to his wife or daughter. The same behaviour noted differently towards the male child gets imprinted on the tender mind of the child.

When girl know that they can stand for themselves and that the world will stand for their defence, they get the confidence to speak up when their respect is attacked. It's time that everyone looks at woman with the light eye.

LOOK WHO'S STALKING....

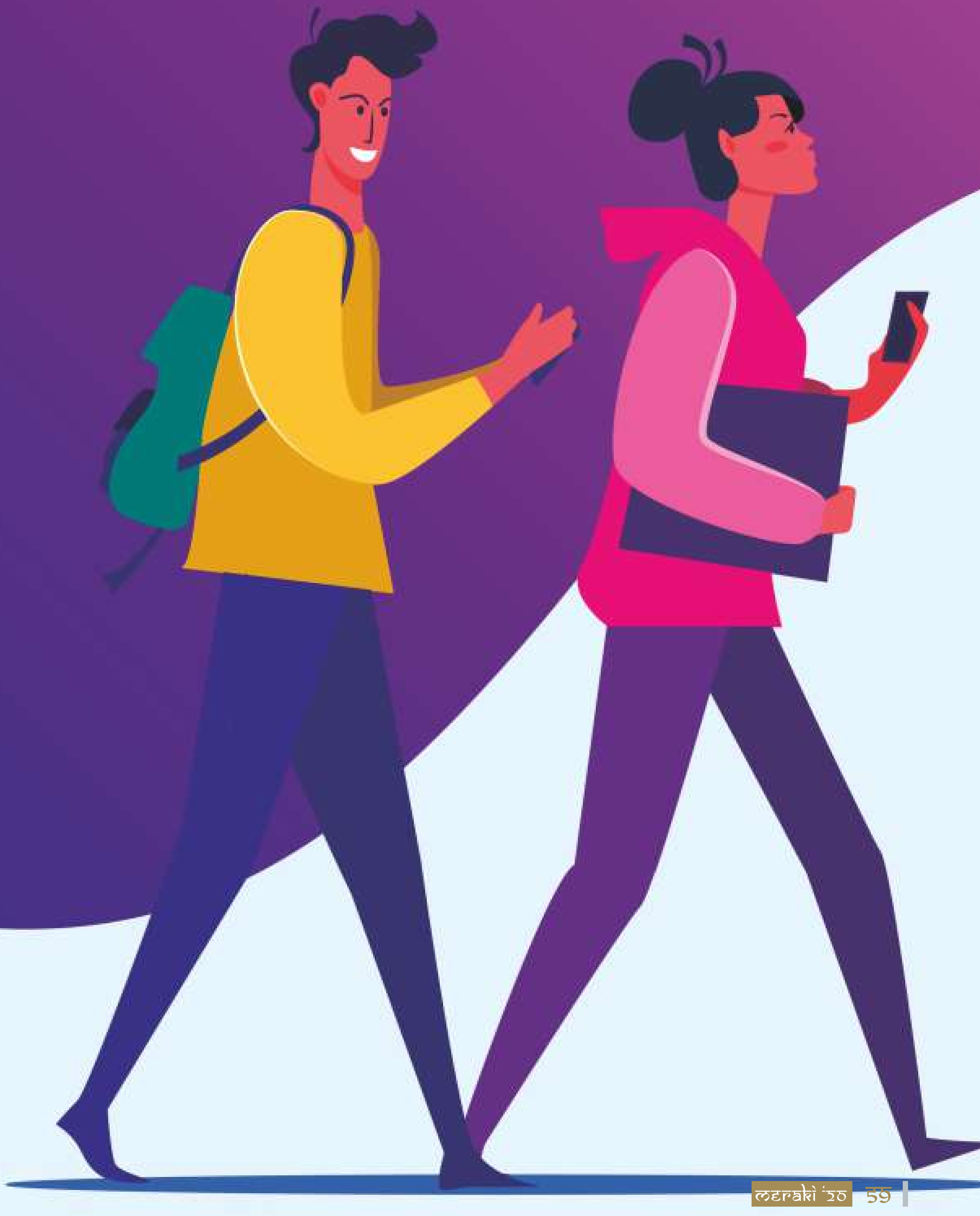

Every girl child, adolescent and woman needs to believe that if there is any kind of inappropriate wrong and indecent behaviour towards her from any male, be it a family member, neighbour, friend or stranger she needs to report it once and not to feel shy or threatened.

Empowering girls from a young age will generate empowered woman who will be able to stand strong and defend themselves emotionally as well as physically. When treated by indecent men and the decent boys who will grow into civilised men just join hands with each other to safe guard the respect that they have built in their souls for all women.

''Honour woman! They weave the heavenly roses in our earthly life".....

Nadhiya Faisal
2019 Batch

Alginadil & Afnashanavas
Final year undergraduate students has credited with an international publication in a scientific journal'' International journal of forensic odontology'' titled ''Role of antemortem data in forensic odontology a literature review''.

Anjana K.
Secured highest mark among KUHS 2014 regular batch students of Annoor Dental College.

Safa
ISP merit award for securing first position in the subject of periodontology among all dental colleges of country for year 2018.

Teresa Joby E.
2nd prize for case presentation during interdentz 2k19 held at Mar Baselious Dental College

Throw ball team-1st runner up at Interdentz 2k19 held at Mar Baselios Dental College.

Basket ball team - 1st runner up at Interdentz 2k19 held at Mar Baselios Dental College.

Santhu Sajeev
1st prize for logo designing conducted by IDA(Vaibhavam 2019).

Ashmey Maria Sajan
3rd prize in case presentation at interdentz 2k19 held at Mar Baselious Dental College.

Basil Baby
1st prize for E poster at interdentz 2k19 held at Mar Basilious Dental College.

achievements

Dr. Sapna Chandran
1st Rank
All Kerala MDS Exam. (final year)
Oral Pathology & Microbiology

Dr. Anju Antony
2nd Rank
All Kerala MDS Exam. (final year)
Dept. of Orthodontics &
Dentofacial Orthopaedics

Dr. Bini Varghese
2nd Rank
All Kerala MDS Exam. (final year)
Dept. of Periodontology

1st prize for one minute fame for Interdentz 2k19 held at Mar Baselios Dental College.

Dr. Giju George Baby - BEST PRINCIPAL of the year 2019, by Global Society for Health and Educational Growth.

Prof. Dr. Vineet Alex Daniel has been invited ae guest speaker at 7th annual congress on dental medicine and orthodontics held at Bali, Indonesia.

Dr. Priya Thomas
secured 1st rank in certificate course in health care counselling- KUHS 2K19 batch.

Dr. Deepak Thomas
secured 1st rank in certificate course in ''family health care and health humanities'' awarded by KUHS.

Dr. Jose Paul
- Won 2nd prize in best dental college for celebrating oral hygiene day
- Convocated as a fellow of ''pierrefauchard academy''
- 1st prize for conducting best CDE programme

dentofest

Mr. T. S Binyamine

BEST CEO
of the Year in India 2019

“Nelson Mandela Global Achievers Award”

ANNOOR DENTAL COLLEGE & HOSPITAL
Puthupady P.O., Muvattupuzha 686 673
Ernakulam, Kerala, India.
T. 0485 2815217, 2838000 (30 Lines)
E. annoordentalcollege@rediffmail.com
W. www.annoordentalcollege.org